

ความหวัง สุดท้าย บนโลก

หนังสือชุด
ประกายทิพย์ – ประกายธรรม
อันดับ 8
Living Light Series No.8

Copyright @ “The World’s Last Hope”

By Richard W. DeHaan, Scripture Press

Ministries. World rights reserved.

Translated and produced in the Thai

Language by permission of Scripture

Press Ministries, Glen Ellyn, Illinois,

U.S.A.

สารบัญ

บทที่ 1 พระเยซูคริสต์ไถ่จะเสด็จกลับมาแล้ว	6
บทที่ 2 การเสด็จกลับมาของพระเยซูคริสต์แบ่งออกเป็นสองระยะ	15
บทที่ 3 เหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นกับคริสเตียน ในการเสด็จกลับมาของพระเยซูคริสต์	22
บทที่ 4 เหตุการณ์ขั้นสุดท้ายในการเสด็จกลับมาของพระเยซูคริสต์	30
บทที่ 5 เหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นก่อนการเสด็จกลับมาของพระเยซูคริสต์	37

พิมพ์ที่โรงพิมพ์จักรลตนิทวงศ์ 367/18-19 สามแยกไฟฉาย กรุงเทพฯ
นายเล็ก ไชยเทอดธรรม ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา 2520 โทร. 4673374

บทที่ 1 พระเยซูคริสต์ใกล้จะเสด็จกลับมาแล้ว

พระกิตติคุณโยฮันได้บังถึงพระเยซูคริสต์ไว้ดังนี้

“ในปฐมกาลพระวาทะดำรงอยู่ และพระวาทะทรงสถิตอยู่กับพระเจ้า และพระวาทะทรงเป็นพระเจ้า ในปฐมกาลพระองค์ทรงดำรงอยู่กับพระเจ้า พระเจ้าทรงสร้างสิ่งทั้งปวงขึ้นมาโดยพระวาทะ ในบรรดาสิ่งที่เป็นมานั้น ไม่มีสักสิ่งเดียวที่เป็นมานอกเหนือพระวาทะ

พระวาทะได้ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์และทรงอยู่ท่ามกลางเรา บริบูรณ์ด้วยพระคุณและความจริง เราทั้งหลายได้เห็นพระสง่าราศีของพระองค์ คือพระสง่าราศี อันสมกับพระบุตรองค์เดียวของพระบิดา”

(พระธรรมยอห์น 1:1-3,14)

การปรากฏพระองค์อีกครั้งหนึ่งของพระเยซูคริสต์ ผู้ทรงเป็นพระภาคที่สองในตรีเอกานุภาพของพระเจ้านั้น จะเป็นเหตุการณ์ที่อุบัติขึ้นอย่างรวดเร็วที่สุด และแปรสภาพมากที่สุดกว่าเหตุการณ์ใด ๆ ที่เกิดขึ้นนับตั้งแต่พระเจ้าได้ทรงวางรากสร้างโลก ในตอนรุ่งอรุณแห่งประวัติศาสตร์มนุษยชาติพระเจ้าได้ทรงสัญญาว่า พระผู้ช่วยให้รอดของโลกจะเสด็จมารับสภาพมนุษย์จากพงศ์พันธุ์ของหญิง และในที่สุดเมื่อครบกำหนดเวลาของพระองค์ ขณะที่ทูตสวรรค์กำลังเฝ้ามองอยู่อย่างเกรงขามนั้น พระบุตรองค์เดียวของพระเจ้าได้สละราชบัลลังก์ในสวรรค์สถานอันสูงสุดของพระองค์ ลงมาประสูติจากครรภ์ของหญิงสาวพรหมจารีย์ผู้ยากจนชาวยิว ณ หมู่บ้านเล็ก ๆ ในเมืองปาเลสไตน์ ซึ่งมีชื่อว่า บ้านเบธเลเฮม ประวัติเกี่ยวกับพระชนมชีพและพระราชกิจขององค์พระเยซูคริสต์ ก็เป็นทำนองเดียวกันกับการประสูติของพระองค์ คือมีลักษณะพิเศษเฉพาะพระองค์

บุคลลานุภาพขององค์พระเยซูคริสต์

เมื่อเราอ่านพระกิตติคุณทั้งสี่เล่ม เราจะพบทันทีว่าพระชนมชีพของพระเยซูนั้น แตกต่างไปจากชีวิตของบุคคลอื่น ๆ เมื่อมองในแง่หนึ่งดูเหมือนว่าพระชนมชีพของพระองค์ไม่มีอะไรที่น่าประทับใจเลย เพราะพระองค์ได้ใช้เวลา 30 ปี แรกแห่งพระชนมชีพอยู่ในหมู่บ้านนาซาเร็ธ ประกอบอาชีพเป็นช่างไม้ เมื่อพระองค์ทรงเริ่มพระราชกิจของพระองค์ พระองค์ได้เลือกคนที่ไม่มีความเชื่อใจ และไม่ค่อยเฉลียวฉลาดเท่าใดนัก มาเป็นอัครสาวกของพระองค์ พระองค์ไม่เคยแต่งหนังสือ หรือเดินทางจากบ้านของพระองค์ไปไหนมาไหนเกินกว่า 150 กม. และสิ้นพระชนม์อย่างน่าสังเวชที่สุดบนไม้กางเขนซึ่งใช้เป็นประหารชีวิตอาชญากรที่กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ แต่ถ้าจะมองกันในอีกแง่หนึ่งพระเยซูคริสต์ได้ประกาศพระองค์อย่างอาจหาญว่า พระองค์ทรงเป็นพระบุตรองค์เดียวของพระเจ้า ผู้ทรงพระชนม์อยู่เพียงพระองค์เดียวทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของมวลมนุษย์ ตามที่พระเจ้าได้ทรงสัญญาไว้ และได้

ตำแดงการอัศจรรย์มากมายเป็นการยืนยันข้ออ้างถึงพระองค์ พระองค์ทรงสอนถึงความจริงฝ่ายจิต วิญญาณเกี่ยวกับพระเจ้าและฟ้าสวรรค์ อย่างมีฤทธิ์อำนาจและมักจะทรงสอนถึงเรื่องการสถาปนา ราชอาณาจักรแห่งความยุติธรรมและสันติสุขอันกว้างใหญ่ไพศาลของพระองค์ ทรงทำนายถึงการ สิ้นพระชนม์ และการที่พระองค์จะทรงฟื้นคืนพระชนม์ในวันที่สาม และคำทำนายของพระองค์ก็ได้ สำเร็จสมจริง โดยพระองค์ได้สิ้นพระชนม์และฟื้นคืนพระชนม์อีกภายหลังจากสิ้นพระชนม์แล้วสามวัน จากนั้นก็ปรากฏให้สาวกได้เห็นหลายครั้งหลายคราว ตลอดระยะเวลา 40 วันหลังจากพระองค์ทรงฟื้น คืนพระชนม์ มีอยู่ครั้งหนึ่งที่พระองค์ทรงปรากฏพระองค์ให้ประชาชนกว่า 500 คน ได้เห็นในคราว เดียวกัน พระองค์ได้เสด็จขึ้นสู่ฟ้าสวรรค์และหายลับไป ต่อหน้าต่อตาของบรรดาสาวกของพระองค์ โดยได้ทรงสัญญาไว้ว่า วันหนึ่งข้างหน้าพระองค์จะเสด็จกลับมาพร้อมด้วยฤทธานุภาพและสง่าราศีของ พระองค์

มีทั้งผู้รับและไม่รับ

ผลที่เกิดจากพระชนม์ชีพ การสิ้นพระชนม์และการฟื้นคืนพระชนม์ขององค์พระเยซูคริสต์ อาจ พิจารณาได้เป็น 2 แง่เดียวกัน ในคริสตศตวรรษแรก ประชาชนหลายพันคนได้รับการเปลี่ยนแปลงจิตใจ ใหม่ โดยการฟังข่าวประเสริฐเรื่องความรอด ซึ่งบรรดาอัครสาวกของพระเยซูคริสต์ได้เทศนาให้พวก เขาฟัง เป็นใจความพอสรุปได้ว่าพระเยซูคริสต์คือพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของมนุษย์ทุกคน พระองค์ทรง สิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน และในวันที่สามพระองค์ทรงฟื้นคืนพระชนม์ ผู้ใดมีความศรัทธาใน พระองค์ผู้นั้นจะได้รับความรอด ผู้เชื่อที่อยู่ในคริสตศตวรรษแรกนั้น ต่างก็ป่าวประกาศข่าวประเสริฐ เรื่องความรอด ไปจนทั่วพิภพในสมัยนั้น และในศตวรรษต่อ ๆ มาจนกระทั่งถึงปัจจุบันนี้คนเป็น จำนวนมากมายหลายล้านคน ได้พบกับวิถีทางที่จะหลุดพ้นจากอำนาจแห่งความผิดบาปและชำระล้าง ความผิดบาปทั้งหมดที่เขาได้กระทำไปแล้ว และแม้จนบัดนี้ คนเป็นอันมากที่ได้รับความชื่นชมยินดี ได้รับกำลังกายและกำลังใจซึ่งพระเยซูคริสต์ ผู้ทรงพระชนม์อยู่ในสภาพเหนือธรรมชาติเป็นผู้ประทาน ให้ ในวาระที่เขาได้รับความทุกข์เวทนา และความเศร้าโศกเนื่องจากการถูกข่มเหง

แต่ถ้าเราจะมองดูในอีกแง่หนึ่ง เราก็จะพบว่า คนเป็นจำนวนไม่ถึง 1 ใน 4 ของประชากรทั่วโลก ที่ได้ชื่อว่าเป็นคริสเตียน และคริสเตียนที่ยอมรับพระเยซูเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและองค์พระผู้เป็น เจ้าของเขาอย่างจริงใจนั้น ก็มีเพียงน้อยนิด ในปัจจุบันความเจริญทางด้านวัตถุพุ่งขึ้นอย่างรวดเร็ว แต่ จิตใจของมนุษย์ในปัจจุบันหาได้ดีไปกว่า ในสมัยที่พระเยซูคริสต์ยังทรงพระชนม์อยู่ในโลกนี้ไม่ มนุษย์ ยังมีความโลภ ความโหดร้าย การคิดคดทรยศ และราคะตัณหา เช่นเดียวกับมนุษย์ในสมัยก่อน การ สงครามระหว่างประเทศก็ยังคงดำเนินอยู่ต่อไป ปัญหาเรื่องความไม่เป็นธรรมในสังคม ก็ยังคงมีอยู่ใน สังคมมนุษย์ คนรวยก็รวยจนสิ้นฟ้า คนจนก็ไม่มีวันที่จะเงยหน้าอ้าปาก สิ่งเหล่านี้ไม่มีวันที่จะหมดไป

จากสังคมมนุษย์ เมื่อเราได้พิจารณาถึงความจริงซึ่งไม่น่าชื่นใจเหล่านี้แล้ว เราคงจะต้องสรุปว่า ถ้าพระประสงค์ในการเสด็จมาของพระเยซูคริสต์คือ เพื่อที่จะมาเปลี่ยนแปลงจิตใจมนุษยชาติทั้งมวล ยุติสงคราม ทำให้เกิดความเป็นธรรมในสังคมจัดการกระทำความผิดแล้ว พระราชกิจของพระองค์คงต้องล้มเหลวอย่างสิ้นเชิง

ช่วงเวลา que พระเจ้าทรงเตรียมไว้

แต่พระคริสตธรรมคัมภีร์ได้ให้ความกระจ่างว่า พระประสงค์ของพระเจ้าไม่ล้มเหลว และพระเยซูก็ไม่ได้ผิดพลาดเพราะตามความเป็นจริงแล้ว ยุคปัจจุบันก็เป็นส่วนหนึ่งในแผนการณ์อันนิรันดร์ของพระเจ้า หลายเดือนก่อนที่พระเยซูจะสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน พระองค์ได้ตรัสกับพวกสาวกของพระองค์ว่าพระองค์จะถูกตรึงที่ไม้กางเขน แต่พระองค์ก็ได้ให้ความมั่นใจแก่พวกเขาในทันทีว่า การสิ้นพระชนม์ของพระองค์ และการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์ในสามวันต่อมา เป็นพระราชกิจของพระองค์เพียงประการเดียว ที่พระเจ้าได้ทรงใช้ให้พระองค์กระทำเพื่อไถ่โทษบาปของมนุษย์และพระองค์ยังได้ตรัสกับบรรดาสาวกอีกว่า การเสด็จขึ้นสู่สวรรค์ของพระองค์ไม่ได้หมายความว่า พระราชกิจของพระองค์สำเร็จบริบูรณ์แล้ว แต่พระองค์จะเสด็จกลับมายัง โลกมนุษย์อีกครั้งหนึ่ง เพื่อที่จะทำให้คำสัญญาของพระเจ้าในพระคัมภีร์เดิมที่ว่า พระองค์จะทรงกระทำให้โลกนี้มีความสุขปราศจากการสงคราม และเต็มไปด้วย ความยุติธรรมและความจริงนั้น สำเร็จครบถ้วน และแม้แต่ในระยะสองสามวัน ก่อนที่พระองค์จะถูกนำไปตรึงที่กางเขน พระเยซูก็ยังทรงรับสั่งถึงเหตุการณ์ที่มักเรียกกันว่า “หมายสำคัญก่อนกาลอวสาน” ซึ่งท่านอาจจะอ่านพบเหตุการณ์บางตอน ได้ในพระธรรมมัทธิวกที่ 24 และบทที่ 25 ท่านจะว่าองค์พระเยซูคริสต์เจ้าได้ทรงทำนายไว้โดยเฉพาะเจาะจง ถึงการเสด็จกลับมาของพระองค์ ในตอนสุดปลายแห่งยุคของโลกนี้พระองค์ได้ตรัสเป็นคำอุปมาถึงเรื่องสาวพรหมจารีย์ สิบคน โดยทรงเปรียบเทียบให้เห็นถึงความโง่ และความฉลาดของหญิงเหล่านั้น สิ่งเหล่านี้เป็นเครื่องยืนยันว่า พระองค์ทรงจากโลกนี้ไปเพียงชั่วระยะเวลาหนึ่งเท่านั้น และหลังจากนั้นพระองค์จะเสด็จกลับมาพร้อมด้วยฤทธานุภาพและพระสง่าราศีเป็นอันมาก ในเวลานั้นพระองค์จะทรงพิพากษาบรรดาประชาชาติจะทรงแยกคนชอบธรรมออกจากคนอธรรม และจะทรงเชื้อเชิญคนชอบธรรมเหล่านั้นว่า “ท่านทั้งหลายที่ได้รับพระพรจากพระบิดาของเรา จงมารับเอาราชอาณาจักร ซึ่ง ได้เตรียมไว้สำหรับท่านทั้งหลาย ตั้งแต่แรกสร้างโลก”

โดยสรุป เราอาจจะกล่าวได้ว่า พระเยซูได้ตรัสแก่เหล่าสาวกของพระองค์อย่างถูกต้องครบถ้วนว่า ภายหลังจากที่พระองค์สิ้นพระชนม์และทรงฟื้นคืนพระชนม์แล้ว พระองค์จะเสด็จขึ้นสู่สวรรค์ และวันหนึ่งพระองค์จะเสด็จกลับมาอีกเพื่อทำให้คำพยากรณ์ทุกคำในพระวจนะของพระเจ้าสำเร็จครบบริบูรณ์ ยุคปัจจุบันก็เป็นส่วนหนึ่งในพระราชกิจของพระองค์ คือเป็นช่วงเวลาระหว่างการเสด็จขึ้นสู่

สวรรค์ของพระองค์กับการเสด็จกลับมาครั้งที่สอง การเสด็จเข้ามาในโลกครั้งแรกของพระองค์นั้น พระองค์เข้ามาในลักษณะอันต่ำต้อยและนำคุณถูกเหยียดหยาม แต่การเสด็จมาครั้งที่สองนี้ พระองค์จะเสด็จมาพร้อมด้วยสง่าราศีในตอนปลายยุคคริสตจักร (Church Age) เหตุฉะนั้น สถานการณ์ของโลกปัจจุบันหาได้ก่อให้เกิดความยุ่งยากแก่พระเจ้าไม่ และก็ไม่ใช่เป็นเครื่องแสดงว่าพระเยซูคริสต์เป็นผู้ล้มเหลว แต่สิ่งเหล่านี้คือส่วนหนึ่งในแผนการอันนิรันดร์ของพระเจ้า

การเสด็จมาพร้อมด้วยฤทธานุภาพและพระสง่าราศี

ความจริงที่ว่า พระเยซูคริสต์เจ้าจะเสด็จกลับมายังโลกนี้ เพื่อกระทำให้คำพยากรณ์ในพระคัมภีร์สำเร็จครบบริบูรณ์ โดยการที่พระองค์ทรงสถาปนาแผ่นดินโลกขึ้นมาใหม่ให้มีสภาพเป็นยุคทองเหนือบรรดายุคทองทั้งหลายของโลกนี้ ซึ่งทั้งแผ่นดินโลกจะมีแต่ความสงบสุข อุดมสมบูรณ์ด้วยทรัพย์ากรและพืชพันธุ์ธัญญาหาร และจะมีความชอบธรรมทั่วทุกหนทุกแห่ง พระเจ้าได้แสดงให้เห็นหลายครั้งในพระกิตติคุณ 4 เล่มของพระองค์ และในพระธรรมกิจการของอัครสาวก ขอให้เราพิจารณาจากพระคำรัสของพระเยซูคริสต์ ซึ่งได้ตรัสกับเหล่าสาวกของพระองค์

“เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ในโลกใหม่ คราวเมื่อบุตรมนุษย์จะนั่งบนพระที่นั่งอันรุ่งเรืองนั้น พวกท่านที่ได้ติดตามเรามาจะได้นั่งบนบัลลังก์สิบสองที่ พิพากษาชนชาติอิสราเอลสิบสองเผ่า” (พระธรรมมัทธิว 19:28)

และเมื่อคราวที่อัครสาวกเปโตรได้เชื่อเชิญให้สาวกกลับใจรับเอาพระเยซูคริสต์เจ้าเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเขา ท่านได้กล่าวว่า

“เหตุฉะนั้น ท่านทั้งหลายจงหันกลับและตั้งใจใหม่ เพื่อพระเจ้าจะทรงลบล้างความผิดบาปของท่านเสีย เพื่อวาระพักผ่อนหย่อนใจ จะได้มาจากพระพักตร์พระเจ้า และเพื่อพระองค์จะได้ทรงใช้พระคริสต์ซึ่งกำหนดไว้แล้วนั้น มาเพื่อท่านทั้งหลายคือพระเยซู พระองค์นั้นสวรรค์จะต้องรับไว้จนถึงวาระเมื่อสิ่งสารพัดจะตั้งต้นใหม่ ตามซึ่งพระเจ้าได้ตรัสไว้ โดยปากบรรดาผู้เผยพระวจนะบริสุทธิ์ของพระองค์ตั้งแต่กาลโบราณมา” (พระธรรมกิจการ 3:19-21)

เหตุการณ์แรก คือ การรับขึ้นไปสวรรค์ทั้งเป็น (rapture)

การเสด็จกลับมาของพระเยซูคริสต์ เพื่อที่จะสถาปนาราชอาณาจักรของพระองค์นั้น ไม่ใช่เป็นเหตุการณ์แรก แห่งการเสด็จมาอีกครั้งหนึ่งของพระองค์ แต่อย่างไรก็ดี การสถาปนาราชอาณาจักรนั้น ต้องถือว่าเป็นการกระทำให้พระสัญญา ซึ่งพระองค์ได้ให้ไว้กับเหล่าสาวกของพระองค์ในคืนสุดท้าย ก่อนที่พระองค์จะถูกตรึงที่กางเขน สำเร็จครบบริบูรณ์ พระองค์ตรัสไว้ในครั้งกระนั้นว่า

“อย่าให้ใจท่านทั้งหลายวิตกเลย ท่านวางใจในพระเจ้า จงวางใจในเราด้วย ในพระนิเวศน์ของพระบิดาเรามีที่อยู่เป็นอันมาก ถ้าไม่มีเราคงได้บอกท่านแล้ว เพราะเราได้จัดเตรียมที่ไว้สำหรับท่านทั้งหลาย เมื่อเราไปจัดเตรียมที่ไว้สำหรับท่านแล้ว เราจะกลับมาอีกรับท่านไปอยู่กับเรา เพื่อว่าเราอยู่ที่ไหน ท่านทั้งหลายจะได้อยู่ที่นั่นด้วย” (พระธรรมยอห์น 14:1-3)

อัครสาวกเปาโลก็ได้กล่าวถึง เรื่องการรับขึ้นไปในฟ้าสวรรค์ ด้วยเช่นกัน ดังปรากฏในพระธรรมเศสะโลนิกาฉบับต้นดังนี้

“ด้วยว่าองค์พระผู้เป็นเจ้า จะเสด็จมาจากสวรรค์ด้วยพระดำรัสสั่ง และด้วยสำเนียงเรียกของเทพบดี และด้วยเสียงแตรของพระเจ้า และคนทั้งปวงในพระคริสต์ที่ตายแล้วจะเป็นขึ้นมาก่อน หลังจากนั้นเราทั้งหลายซึ่งยังเป็นอยู่ จะถูกรับขึ้นไปในเมฆพร้อมกับคนเหล่านั้น และจะได้พบองค์พระผู้เป็นเจ้าในฟ้าอากาศ อย่างนั้นแหละเราจะอยู่กับองค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นนิรันดร์” (พระธรรม 1 เศสะโลนิกา 4:16,17)

จุดประสงค์อันเด่นชัด ในการเสด็จกลับมาขององค์พระเยซูคริสต์ ก็คือ ทำให้พระสัญญาสองข้อของพระองค์สำเร็จครบบริบูรณ์ การเสด็จกลับมาครั้งที่สองนี้ จะเกิดเหตุการณ์ขึ้นเป็นสองระยะ ระยะแรก องค์พระเยซูคริสต์เจ้าจะเสด็จกลับมารับเอาบรรดาผู้ที่เชื่อในพระองค์ ด้วยพระองค์เอง โดยจะทรงเรียกผู้ที่ตายไปแล้วให้ฟื้นคืนชีวิตขึ้นมาก่อนจากนั้น ก็จะทรงรับบุคคลเหล่านั้นขึ้นไปในเมฆพร้อมกับผู้ที่เชื่อในพระองค์ ที่ยังมีชีวิตอยู่ ระยะที่สอง พระองค์จะเสด็จกลับมาเพื่อกวาดล้างพวกที่เป็นปฏิปักษ์ต่อพระองค์ เพื่อพิพากษาประชาชาติ และ สถาปนาระบอบการปกครองอันชอบธรรมบนแผ่นดินโลก

การรับวิสุทธิชนขึ้นไปสวรรค์ทั้งเป็น อาจเกิดขึ้นวันนี้ก็ได้

เพื่อที่จะให้เข้าใจดียิ่งขึ้น จึงใคร่จะขออธิบายเรื่องการรับขึ้นไปทั้งเป็นอีกสักเล็กน้อย เพราะจะต้องเข้าใจว่า เมื่อพระเยซูคริสต์รับผู้ที่เชื่อในพระองค์ขึ้นไปนั้น พระองค์ได้นำคนเหล่านั้นไปอยู่ในคริสตจักรของพระองค์ จากนั้นพระองค์จึงเสด็จมาอีกครั้งหนึ่ง คือเป็นระยะที่สอง ของการเสด็จกลับมา ดังนั้นระยะแรก คือการรับขึ้นไปทั้งเป็นจึงไม่เกี่ยวข้องกับระยะที่สอง คือเมื่อพระองค์จะเสด็จมาครอบครองโลก แม้แต่น้อย ก่อนที่พระองค์จะสถาปนาราชอาณาจักรของพระองค์ จะมีหมายสำคัญเกิดขึ้นหลายประการ รวมทั้งความทุกข์อันใหญ่หลวง ตามที่พระองค์ได้กล่าวไว้ในพระธรรมมัทธิบทที่ 24 ข้อ 21 ด้วย ซึ่งความทุกข์ยากนี้จะเกิดขึ้นภายหลังที่มีการรับขึ้นไปทั้งเป็นได้เกิดขึ้นแล้ว หนังสือเล่มหนึ่งซึ่งบิดาของข้าพเจ้า คือ ดร.เอ็ม. อาร์. ดี. ฮาน โปรดปรานมาก ชื่อว่า “อาจจะเกิดขึ้นวันนี้ก็ได้” ได้แสดงให้เห็นถึงความจริง ที่ให้ชีวิตชีวาแก่ผู้ที่เชื่อในพระเยซูคริสต์ทุกคน ซึ่งพอจะสรุปได้ว่า การเสด็จกลับมาของพระเยซูคริสต์นั้น อาจเกิดขึ้นได้ทุกเมื่อและอาจจะทำให้กิจการต่าง ๆ เกิดการขลุกขลักหรือหยุดชะงักลง (ข้าพเจ้าก็เชื่ออย่างแน่วแน่ว่าจะต้องเป็นเช่นนั้น) และก่อนที่วาระของโลกนี้จะสิ้นสุดลง

เราจะได้อินสำเนียงเรียกของเทพบดีและเสียงแตรของพระเจ้า และในพริบตาที่พระเยซูคริสต์ก็จะทรงรับเราขึ้นไปพบพระองค์ในเมฆ

ความเชื่อของคริสตจักรสมัยแรก

ประมาณปีคริสตศักราชที่ 50 คือเมื่ออาจารย์เปาโลเขียนจดหมายฝากฉบับแรกของท่าน คริสเตียนสมัยนั้น เฝ้ารอคอยการเสด็จกลับมาขององค์พระเยซูคริสต์ พวกเขาคาดคะเนกันว่า พระองค์จะต้องเสด็จกลับมาไม่ช้ากว่าใดก็เวลาหนึ่งในช่วงชีวิตของพวกเขา อาจารย์เปาโลได้ยกเอาชาวเมืองเซสะโลนิกาขึ้นมาเป็นตัวอย่างในเรื่องความเชื่อ ความกระตือรือร้นและการปฏิบัติพระราชกิจของพระเจ้าด้วยความเต็มใจท่านได้กล่าวว่

“เพราะคนเหล่านั้นก็ได้รายงานเกี่ยวกับเราว่าเราได้รับการต้อนรับจากพวกท่านอย่างไร และกล่าวถึงการทำท่านได้ละทิ้งรูปเคารพ และหันมาหาพระเจ้าเพื่อรับใช้พระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ และเที่ยงแท้และรอคอยพระบุตรองค์เดียวของพระเจ้าจากสวรรค์ซึ่งพระเจ้าทรงให้เป็นขึ้นมาจากความตาย คือพระเยซูคริสต์ผู้ทรงช่วยให้เราพ้นจากพระอาชญา ที่จะมีมาภายหน้านั้น” (พระธรรม 1 เธสะโลนิกา 1:9,10)

คริสเตียนสมัยแรกเหล่านั้น รอคอยการเสด็จมาของพระเยซูคริสต์ ซึ่งได้แสดงให้เห็นว่า เขาเหล่านั้นมีความหวังในพระองค์ทุกขณะจิต ในระยะเวลาต่อมา เมื่ออาจารย์เปาโลเขียนจดหมายถึงทิต ท่านก็ยังได้บรรยายให้เราเห็นลักษณะของคริสเตียนในสมัยนั้นว่าเขา “คอยความสุขซึ่งจะได้รับตามความหวัง ได้แก่การปรากฏของพระสิริของพระเจ้าใหญ่ยิ่ง คือพระเยซูคริสต์พระผู้ช่วยให้รอดของเรา” (พระธรรมทิต 2:13)

ความทุกข์เข็ญครั้งยิ่งใหญ่

คริสเตียนในคริสตศวรรษแรก ไม่ได้มีความกลัวแม้แต่น้อยในเรื่องการพิพากษาอันน่าสะพรึงกลัว ซึ่งพระเยซูได้ทรงพรรณนาไว้ในพระธรรมมัทธิวบทที่ 24 พระองค์ได้ตรัสถึง “สิ่งอันน่าสะอิดสะเอียน” ซึ่งได้รับการก่อตั้งขึ้นในพระวิหารของชาวยิว และพระองค์ได้ตรัสว่า เมื่อเหตุการณ์นี้เกิดขึ้นแล้ว เหตุการณ์ที่จะตามมาทันทีก็คือ ความทุกข์ลำบากครั้งยิ่งใหญ่ซึ่งมีความน่ากลัวมากกว่าครั้งใด ๆ เท่าที่โลกนี้เคยประสบมา ความพินาศย่อยยับจะเกิดขึ้นมากมายซึ่ง “ถ้ามิได้ทรงให้วันเหล่านั้นย่นสั้นเข้าจะไม่มีมนุษย์รอดได้เลย” (มัทธิว 24:22) และช่วงเวลาแห่งความทุกข์ลำบากครั้งยิ่งใหญ่นี้ ศาสดาพยากรณ์เยเรมีย์ ก็ยังได้พรรณนาเอาไว้ว่า “เป็นวิบากความทุกข์เพราะวันนั้นเป็นวันใหญ่กว่า จะไม่มีวันอื่นเหมือน เป็นเฉพาะคราวความทุกข์ของยาโคบ แต่เขาจะได้พ้นความทุกข์นั้น” (พระธรรมเยเรมีย์ 30:7) เศคาริยาห์ ก็ได้พรรณนาไว้เช่นกันว่า

“ยะโฮวาตรัสว่า จะเป็นไปทั่วแผ่นดิน สองส่วนจะตัดออกเสียแลตาย แลส่วนหนึ่งจะตั้งอยู่ในแผ่นดิน แลเราจะเอาส่วนหนึ่งนั้นในสามส่วนไว้ในไฟแลชำระเขาทั้งหลายดุจเงิน และจะลองเขาดุจลองทองคำ เขาทั้งหลายจะร้องถึงพระนามของเรา และเราจะทรงสดับฟังเขา เราจะว่าเขาทั้งหลายเป็นพลไพร่ของเรา แลเขาทั้งหลายจะว่า พระยะโฮวาเป็นพระเจ้าของเรา” (พระธรรมเศคาริยาห์ 13:8,9)

คิดดูดี ๆ ความทุกข์ลำบากอันใหญ่ยิ่งครั้งนี้ จะต้องร้ายกาจกว่าความทุกข์ครั้งอื่น ๆ ที่พวกอิวเคยได้รับ ไม่ว่าจะเป็นในสมัยโรมันหรือสมัยฮิตเลอร์ เพราะว่าในครั้งนี ชาวอิวจำนวน 2 ใน 3 ส่วนจะเสียชีวิต เหลือเพียง 1 ใน 3 ส่วนเท่านั้น ที่จะยังคงมีชีวิตอยู่ และผ่านพ้นช่วงเวลาแบ่งเหตุการณ์อันร้ายกาจครั้งนี้ไปได้ ความจริงแล้ว คริสเตียนสมัยแรกได้เฝ้ารอคอย และปรารถนาอย่างยิ่งที่จะได้เห็นภาพการเสด็จกลับมาขององค์พระเยซูคริสต์ พวกเขาถือว่าขวิญถึงสิ่งนี้ในฐานะที่เป็น “ความหวังที่เต็มไปด้วยพระพร” ซึ่งแสดงว่า พวกเขาไม่เชื่อว่า พวกเขาคิดว่าพวกเขาจะต้องผ่านความทุกข์ยากลำบากอันใหญ่หลวง ถ้าหากพวกเขาจำเป็นจะต้องประสบกับสิ่งนี้เสียก่อน แล้วพระเจ้าจึงจะทรงรับเขาขึ้นไปทั้งเป็นพวกเขาจะต้องใคร่ครวญอยู่เสมอว่า เขาควรจะตายเสียก่อนดีกว่าที่จะมีชีวิตอยู่จนถึงวันนั้น แต่มีข้อสังเกตอยู่อย่างหนึ่ง คือ อาจารย์เปาโลได้แสดงให้เห็นว่าออกจากร่างกาย คือการไปอยู่กับพระเจ้า (2 โครินธ์ 5:8) และการตายก็ได้กำไร (ฟิลิปปี 1:21) ฉะนั้นพวกเขาย่อมจะไม่กลัวความตาย และมีความกระหายที่จะได้ต้อนรับการเสด็จมาขององค์พระเยซูเจ้า ทำให้เราแน่ใจได้ว่า เขาเหล่านั้นจะต้องไม่เข้าใจในสิ่งต่าง ๆ ที่พระเยซูคริสต์เกี่ยวกับหมายสำคัญแห่งการเสด็จมา ของพระองค์ ได้อย่างครบถ้วน นอกจากนี้ พวกเขายังได้แสดงให้เห็นอย่างเด่นชัดว่า พวกเขาไม่เชื่อว่าความทุกข์ลำบากครั้งยิ่งใหญ่จะเกิดขึ้นก่อนการเสด็จมาของพระเยซูคริสต์

คำชี้แจงของอาจารย์เปาโลเกี่ยวกับวาระนั้น

อาจารย์เปาโลได้เขียนจดหมายถึงสองครั้งคราวไปยังคริสเตียนสองเมือง ท่านได้เตือนว่า ร่างกายของพวกเขาจะได้รับการเปลี่ยนแปลงเป็นกายทิพย์ คือ จะต้องไม่ตาย ฝ่ายร่างกาย ใน 1 เธสะโลนิกา ท่านได้เขียนไว้ว่า

“หลังจากนั้นเราทั้งหลายซึ่งยังเป็นอยู่ จะถูกรับขึ้นไปในเมฆพร้อมกับคนเหล่านั้น และจะได้พบกับองค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นนิรันดร์ (พระธรรม 1 เธสะโลนิกา 4:17)

และอีกครั้งหนึ่ง ท่านได้เขียนไปยังคริสเตียนในเมืองโครินธ์ เปิดเผยให้ทราบว่

“ดูก่อนท่านทั้งหลาย ข้าพเจ้ามีความกล้าถึงที่จะบอกท่าน คือว่าเราจะไม่ล่วงหลับหอดทุกคนแต่เราจะถูกเปลี่ยนแปลงใหม่หมดในชั่วขณะเดียวในพริบตาเดียว เมื่อเปาตรครั้งสุดท้าย เพราะว่ามีเสียงแตร และคนที่ตายแล้วจะเป็นขึ้นมาปราศจากหน้าเปื้อย แล้วเราทั้งหลายจะถูกเปลี่ยนแปลงใหม่” (พระธรรม 1 โครินธ์ 15:51,52)

ถ้อยคำเหล่านี้ช่วยให้เราเข้าใจของเราระหว่างขึ้นเป็นอันมาก เพราะในตอนนี้อาจารย์เปาโลเขียนจดหมายสองฉบับนี้ กรุงเยรูซาเล็มยังไม่ถูกพวกโรมันทำลาย ตัวท่านและคริสเตียนคนอื่น ๆ ในสมัยนั้นไม่มีทางที่จะทราบได้เลยว่า สิ่งเหล่านั้นจะเกิดขึ้นเมื่อไร นอกจากนั้น พวกเขาก็ไม่ตระหนักถึงคำพยากรณ์ของพระเยซูในส่วนที่เกี่ยวกับ “สิ่งอันน่าสะอิดสะเอียน” และการที่พระวิหารจะถูกทำลาย ซึ่งจะต้องสำเร็จครบบริบูรณ์ก่อนที่พระองค์จะเสด็จกลับมา พวกเขาเชื่ออย่างมั่นคงแต่เพียงว่า พระองค์อาจจะเสด็จกลับมารับพวกเขาเวลาหนึ่งเวลาใดก็เป็นได้

ผลของความเชื่อเช่นนั้น

การที่คริสเตียนสมัยนั้น มีความเชื่ออย่างมั่นคงว่า พระเยซูอาจจะเสด็จกลับมาในทันทีทันใด ความเชื่อเช่นนี้ได้กระตุ้นให้พวกเขาเกิดความรักซึ่งกันและกัน และดำรงชีวิตในทางบริสุทธิ์ เช่นเดียวกัน ถ้าคริสเตียนคนใดก็ตามที่หวังเช่นนี้ เขาก็แสวงหาทางที่จะติดสนิทกับพระเจ้าเป็นประจำทุกวัน เชื้อฟังคำสอนของพระเจ้าในทุกทาง และประพาดดินในทางบริสุทธิ์ ขอให้สังเกตคริสเตียนที่อัครสาวกขอร้องเขียนจดหมายไปแนะนำ “บัดนี้ลูกทั้งหลายเอ๋ย จงอยู่ในพระองค์ เพื่อว่าพระองค์ทรงปรากฏ เราทั้งหลายจะได้มีใจกล้า และไม่หลบพระพักตร์พระองค์ด้วยความละอาย เมื่อพระองค์เสด็จมา” (พระธรรมยอห์น 2:28)

และอีกตอนหนึ่งที่เราควรสังเกตดู ก็คือในพระธรรม 1 ยอห์น 3:2,3 ที่ว่า

“ท่านที่รักทั้งหลาย บัดนี้เราทั้งหลายเป็นบุตรของพระเจ้า และยังไม่ปรากฏว่าต่อไปเบื้องหน้านั้น เราจะเป็นอย่างไร แต่เรารู้ว่า เมื่อพระองค์จะเสด็จมาปรากฏนั้น เราทั้งหลายจะเป็นเหมือนพระองค์ เพราะว่าเราจะเห็นพระองค์อย่างที่เขาปรากฏเป็นอยู่อย่างนั้น และทุกคนที่มีความหวังอย่างนี้ ก็ชำระตนให้บริสุทธิ์ ดังที่พระองค์ทรงบริสุทธิ์”

นอกจากนี้ หลักที่ว่า “พระองค์จะเสด็จกลับมาเมื่อไรก็ได้” นี้ยังทำให้คริสเตียนเกิดความกระตือรือร้น เขาจะปฏิบัติพระราชกิจของพระเจ้าอย่างดีที่สุดในวันนี้ เพื่อรอรับการเสด็จกลับมาของพระองค์ ซึ่งอาจจะเกิดขึ้นได้ในวันนี้หรือพรุ่งนี้ก็เป็นได้ ทำให้เขามีความชื่นชมยินดีและมีกำลังใจทำให้เกิดความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะมีชีวิตที่บริสุทธิ์และเปี่ยมล้นด้วยความรัก ช่วยให้เขาอธิษฐานอย่างสม่ำเสมอและช่วยคลี่คลายจิตใจของเขาจดจ่ออยู่แต่กับงานของพระองค์

พี่น้องที่รัก การที่ข้าพเจ้าเขียนหนังสือเล่มนี้ขึ้นมา ก็เพราะเหตุที่ข้าพเจ้าแน่ใจว่า พระเยซูคริสต์อาจเสด็จมาเมื่อไรก็ได้ หากว่าวันนี้เป็นวันแห่งการเสด็จกลับมาของพระองค์อะไรจะเกิดขึ้นกับท่าน? ท่านก็ถูกรับขึ้นไปอยู่กับพระองค์ในฟ้าสวรรค์ในสภาพของกายทิพย์กระนั้นหรือ? หรือจะถูกไล่ไว้เบื้องหลัง เพื่อเผชิญกับการพิพากษาของพระเจ้า? จำไว้ให้ติดใจที่ว่า “อาจจะเป็นวันนี้ก็ได้” นั้น ถูกต้องทีเดียว ดังนั้น ถ้าท่านยังไม่ต้อนรับพระเยซูคริสต์เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของท่านอย่างแท้จริงแล้ว ก็จง

กระทำเสียเดี๋ยวนี้ เพราะพรุ่งนี้จะสายเกินไปสำหรับท่าน พระคริสตธรรมคัมภีร์ประกาศว่า “จงเชื่อในพระเยซูคริสต์ แล้วท่านจะรอด”

“การเชื่อ” หมายถึงการยอมรับโดยสิ้นเชิงว่า ทุกถ้อยคำในพระคริสตธรรมคัมภีร์ ที่กล่าวถึงเรื่องราวของพระองค์นั้นถูกต้องและเป็นความจริง และในส่วนตัวของท่านเอง ท่านก็ต้องรับเอาพระเยซูคริสต์เข้ามาสถิตในจิตใจในฐานะเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด และเป็นความหวังแห่งความรอดของท่าน แต่เพียงความหวังเดียว

“แต่ส่วนบรรดาผู้ที่ต้อนรับพระองค์ ผู้ที่เชื่อในพระนามของพระองค์ พระองค์ก็ประทานสิทธิให้เป็นบุตรของพระเจ้า” (พระธรรมยอห์น 1:12)

บทที่ 2 การเสด็จกลับมาจากพระเยซูคริสต์แบ่งออกเป็นสอง

ระยะ

เนื้อเพลงที่บรรดาทูตสวรรค์ขับร้องประสานเสียงสรรเสริญพระเยซูในวันที่พระองค์ประสูตินั้น บรรจุกด้วยถ้อยคำซึ่งแสดงให้เห็นว่า พระเยซูคริสต์ทรงเป็นองค์สันติราชดังนี้ “รัศมีภาพมีแต่พระเจ้าในที่สูงสุด และแผ่นดินโลกจึงมีความสุขสงบสำราญท่ามกลางมนุษย์ทั้งปวง ซึ่งพระองค์ทรงรักใคร่นั้น” (พระธรรมลูกา 2:14)

การป่าวประกาศด้วยบทเพลงของเหล่าทูตสวรรค์ครั้งก็ตรงกันคำพยากรณ์ ที่บรรดาศาสดาพยากรณ์ได้พยากรณ์ไว้อย่างพอดีพอดีทีเดียว เพราะศาสดาพยากรณ์ได้ทำนายถึงการเสด็จมาจากพระมาซีฮาว่า จะนำสันติภาพมาสู่โลกและจะนำพระพรของพระเจ้าลงมาท่ามกลางอาณาจักรต่าง ๆ

“แล้วพระองค์ทรงวินิจฉัยความระหว่างประชาชนเป็นอันมาก และจะทรงตัดสินให้ประเทศมหาอำนาจอันอยู่ห่างไกลนั้นกระทำตาม เขาทั้งหลายจะเอาดาบของเขาตีเป็นพลไถนา และเอาหอกตีเป็นขอสำหรับลิดแขนง ประเทศต่อประเทศจะไม่ยกดาบขึ้นต่อสู้กัน และเขาจะไม่ศึกษายุทธศาสตร์อีกต่อไป ต่างคนต่างก็นั่งอยู่ใต้ร่มเงาร่มและได้ต้นมะเดื่อเทศของตน และจะไม่มีอะไรมาทำให้เขาสะดุ้งกลัว ด้วยว่าพระโอบูสของพระยะโฮวาเจ้าแห่งพลโยธา ตรัสไว้อย่างนั้น” (พระธรรมมีคา 4:3,4)

เหตุใดคำพยากรณ์เหล่านั้นจึงยังไม่สำเร็จ

เมื่อพระเยซูหรือพระมาซีฮา พระผู้ช่วยโลกให้รอดตามพระสัญญา เสด็จเข้ามาในโลกแล้ว ทุกสิ่งทุกอย่างตามที่ได้พยากรณ์ไว้ก็ยังไม่มีการเกิดขึ้นได้เลย เหล่าสาวกของพระเยซูและบรรดาผู้ที่มีความเชื่อในพระองค์ ซึ่งอาศัยอยู่ในประเทศอิสราเอลต่างหวังเป็นอย่างยิ่งที่จะได้เห็นพระองค์สถาปนาราชอาณาจักรแห่งความมั่นคง สันติภาพและความยุติธรรม แทนที่จะเป็นเช่นนั้น การณ์กลับเป็นว่าพระองค์สิ้นพระชนม์บนไม้กางเขนของชาวโรมัน หลังจากนั้นสามวันก็ฟื้นคืนพระชนม์ขึ้นมาและทำายที่สุด เสด็จขึ้นสู่สวรรค์ โดยไม่ทรงกระทำคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์เดิมดังกล่าวสำเร็จลงแม้แต่ข้อเดียว และในทุกวันนี้ แม้เวลาจะผ่านไปเกือบ 2,000 ปีมาแล้ว ผู้ที่ไม่เชื่อในพระองค์ ผู้ที่เยาะเย้ยพระองค์ก็มีมากขึ้นกว่าสมัยนั้นมากมายนัก แต่ปรากฏว่ามีคนเพียงจำนวนเล็กน้อยเท่านั้น ที่รู้จักความสุขอันแท้จริงในความรอดซึ่งเขาได้รับเฉพาะตัว โดยการศรัทธาในองค์พระเยซูคริสต์ มีคนเพียงจำนวนน้อยที่รู้จักรับผิดชอบในการประกาศข่าวประเสริฐอันทรงฤทธานุภาพ ซึ่งสามารถเปลี่ยนแปลงจิตใจมนุษย์ ยิ่งกว่านั้นอีก อาชญากรรมซึ่งเกิดมากมายตลอดทุกยุคทุกสมัยก็ยังไม่มียุติลงเลย นับวัน

แต่จะทวีจำนวนมากขึ้น จำนวนผู้ที่ติดสุรายาเมาและยาเสพติดให้โทษก็กำลังเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ความรักความอบอุ่นในครอบครัวสลายไป ลักษณะบ้านแตกสาแหรกขาดของครอบครัวมีมากขึ้น ซึ่งก่อให้เกิดปัญหาอันน่าวิตกแก่สังคม อัตราการหย่าร้างซึ่งเพิ่มมากขึ้นทุกวันเป็นเหตุให้เด็กตาต้า ๆ ซึ่งไม่รู้โอหนือเห่น ต้องมีสภาพถูกทอดทิ้ง ขาดความรัก ความอบอุ่นและมีจิตใจสับสนวุ่นวาย อันเป็นสาเหตุหนึ่งที่ผลักดันให้เขาต้องเลือกวิถีชีวิตในทางนอกกฎหมาย มาตรฐานทางศีลธรรมกำลังจะเสื่อมลงเรื่อย ๆ และในชั่วอายุของเรานี้ก็ยังไม่มียาที่จะกระตุกใจให้ดีขึ้นได้เลย

พระคริสตธรรมคัมภีร์ไม่ผิดพลาด

ความจริงที่ว่า พระเยซูคริสตเจ้าไม่ทรงกระทำให้คำพยากรณ์เรื่องการสถาปนาราชอาณาจักรแห่งความมั่งคั่ง สันติภาพ และความยุติธรรมสำเร็จลงนั้น ไม่ได้ทำให้คริสเตียนตกอกตกใจว่า พระคัมภีร์ตอนนี้ผิดพลาดแต่ประการใดคริสเตียนทุกคนทราบดีว่า สภาพการณ์ต่าง ๆ ในปัจจุบันนี้จำเป็นต้องเกิดขึ้น สมดังที่พระเยซูได้เคยตรัสไว้แล้วนั้นและในระหว่างยุคปัจจุบันหรือที่พระคัมภีร์เรียกว่ายุคสุดท้ายนี้ พระเจ้าได้ทรงปฏิบัติพระราชกิจในการจัดเตรียมแผนการสำหรับคริสตจักรของพระองค์ พระเจ้าผู้ใหญ่ยิ่งสูงสุด ทรงเปิดโอกาสให้แก่มนุษย์ซึ่งเต็มไปด้วยความทะนงตน ความเห็นแก่ตัว และความคิดคดทรยศ ได้รู้จักกับสิ่งที่เขาถือว่าโง่เขลา อ่อนแอ ต่ำต้อยและไร้สาระ องค์พระเยซูคริสต์พระเจ้าผู้ช่วยให้รอด ผู้ทรงเป็นศิระของคริสตจักร ผู้ทรงพระชนม์อยู่วันนี้ในสวรรค์สถาน และข่าวประเสริฐแห่งพระคุณของพระองค์ กำลังประกาศอยู่ทั่วไปบนแผ่นดินโลกเพื่อทุกคนที่หันหลังให้กับความผิดบาป และกลับใจมาเชื่อพระองค์ จะได้รับการชำระให้พ้นจากการอธรรมทั้งสิ้น รับชีวิตนิรันดร์ และมีสิทธิที่จะเป็นบุตรของพระเจ้า พระองค์ยังไม่ได้ทรงปกครองรัฐบาลที่มนุษย์ตั้งขึ้น ประเทศต่าง ๆ ก็อยู่ภายใต้การบงการของพญามารซาตาน ซึ่งอาจารย์เปาโลเรียกว่า “พระของสมัยนี้” ในพระธรรม 2 โครินธ์ 4:4 ดังนั้นถึงแม้ว่ามนุษย์ผู้เต็มไปด้วยความผิดบาปจะได้พยายามให้การศึกษา วัฒนธรรม หรือหลักปรัชญาต่าง ๆ ที่เขาคิดขึ้น ก็ไม่มีทางที่จะแก้ปัญหาอันยากยิ่งที่สุดนี้ได้พระเจ้ากำลังจะพิสูจน์ให้เห็นว่า มีผู้เดียวที่จะช่วยโลกได้ คือ พระเยซูคริสต์

แผนการของพระเจ้าแก้ปัญหาเหล่านี้

ในการกล่าวต่อที่ประชุมของบรรดาผู้ปกครองคริสตจักรซึ่งได้มารวมกันอยู่ในกรุงเยรูซาเล็ม เพื่อที่จะอภิปรายถึงเรื่องความเกี่ยวข้องกันระหว่างคนต่างชาติกันธรรมบัญญัติ ยาขอบ ได้กล่าวอย่างตรงไปตรงมา ถึงแผนการของพระเจ้าสำหรับยุคปัจจุบัน และยุคที่จะติดตามมาว่า

“พี่น้องทั้งหลาย ขอฟังข้าพเจ้า ซิมโอนได้บอกแล้วว่า พระเจ้าได้ทรงเยี่ยมเยียนคนต่างชาตครั้งแรก เพื่อจะทรงเลือกชนกลุ่มหนึ่งออกจากเขาทั้งหลายให้เป็นของพระองค์ คำของผู้เผยพระวจนะก็สอดคล้องกับเรื่องนี้ ดังที่ได้เขียนไว้ว่า

“ภายหลังเราจะกลับมา แล้วเราจะสร้างพลับพลาของดาวิด ซึ่งพังลงแล้วขึ้นมาใหม่ ที่ร้างหักพังนั้นเราจะก่อขึ้นอีก และจะตั้งขึ้นใหม่ เพื่อคนอื่น ๆ จะได้แสวงหาองค์พระผู้เป็นเจ้า คือบรรดาคนต่างชาติซึ่งเราจงไว้” (พระธรรมกิจการ 15:13-17)

ยากอบได้กล่าวต่อที่ประชุมว่า คนต่างชาติที่กลับใจใหม่ไม่จำเป็นต้องเชื่อฟังธรรมเนียมปฏิบัติ ซึ่งเป็นเพียงธรรมเนียมปฏิบัติของชาวยิว เขาได้อำรมภทโดยเตือนใจผู้ฟังให้ระลึกถึงคำกล่าวของเปโตร เรื่องความรอดของคนต่างชาติต่าง ๆ เพื่อทรงเลือกชนกลุ่มหนึ่งซึ่งถือพระนามของพระองค์ให้ออกมา นี่ก็คือสิ่งที่เกิดขึ้นใหม่ เพราะเดิมทีนั้นถึงแม้ว่า กฎหมายของโมเสส (ธรรมเนียมปฏิบัติ) จะอนุญาตให้คนต่างชาติที่กลับใจใหม่ มีส่วนรวมในศาสนาของชาวยิว แต่ก็ยังมีการแบ่งชั้นวรรณะระหว่างชาวยิวกับคนต่างชาติ ดังนั้นเมื่อพระเจ้าได้เลือกคนต่างชาติของพระองค์ให้ออกมาจากบรรดาอาณาจักรต่าง ๆ อาจถือได้ว่าพระเจ้าได้เปลี่ยนแปลงแผนการของพระองค์ไปแล้ว แต่ยากอบ ได้ยืนยันกับที่ประชุมว่า ไม่ได้เป็นเช่นนั้นเพราะสิ่งที่สอดคล้องต้องกันกับคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์เดิมของบรรดาสาสดาพยากรณ์ทั้งหลาย ยากอบไม่ได้กล่าวว่าสาสดาพยากรณ์ ได้ทำนายไว้อย่างละเอียด เกี่ยวกับแผนการของพระเจ้าสำหรับคริสตจักรแต่เขากล่าวว่าสิ่งเหล่านั้นได้เกิดขึ้น สอดคล้องต้องกันกับคำทำนายของบรรดาสาสดาพยากรณ์และได้กล่าวว่า คำพยากรณ์ต่าง ๆ เกี่ยวกับการที่ชาวยิวจะละทิ้งความผิดบาป และการที่พระเจ้าจะทรงโปรดให้ชาวยิวกลับสู่ดินแดนของตน ก็จะสำเร็จสมจริงเช่นกันและเพื่อให้ปัญหานี้กระจ่างขึ้น ยากอบจึงได้ยกเอาพระธรรมอาโมสในพระคัมภีร์เดิม ที่เขียนเป็นภาษากรีกขึ้นมาอ้าง (พระธรรมอาโมส 9:11,12) ซึ่งข้อความตอนนั้นได้กล่าวถึงการที่พระเจ้าจะทรงสร้างอาณาจักรของชาวยิวอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งจะเป็ผลให้มนุษยชาติทั้งมวลได้รับการอวยพระพรจากพระเจ้า หรือจะกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า เมื่อถึงวาระสิ้นสุดของสมัยแห่งคริสตจักร พระเจ้าก็จะทรงกระทำให้ข้อความทั้งหมดในพระคัมภีร์ ซึ่งกล่าวถึงยุคที่กำลังจะมาเป็นยุคที่มนุษยชาติจะสรรเสริญพระเจ้า สันติภาพจะเกิดขึ้นโดยทั่วไป และทุกคนจะชื่นชมในพระพรแห่งความชอบธรรมของพระองค์สำเร็จครบบริบูรณ์

คำพยากรณ์ของพระเยซูคริสต์

สมัยคริสตจักรปัจจุบัน ไม่เพียงแต่เป็นความจริงที่เกิดขึ้นถูกต้องตรงตามพระคัมภีร์เท่านั้น แต่ยังเป็นการทำให้คำทำนายบางประการของพระเยซูคริสต์เจ้า สำเร็จลงด้วยในบทที่ 13 ของพระธรรมมัดธาย พระองค์ตรัสถึง “ความล้าลึกแห่งแผ่นดินสวรรค์” โดยทรงยกอุปมาเรื่องหนึ่งเปรียบเทียบให้เห็นถึงลักษณะของมนุษย์ในยุคปัจจุบัน และยังได้ทรงยกคำอุปมาเรื่องผู้หว่านพืช (พระธรรมมัทธิว

13:3-9, 13-28) ซึ่งคำอุปมานั้นปรากฏว่ามีเมล็ดพืชประมาณ 1 ใน 4 ส่วนของเมล็ดพืชทั้งหมด เท่านั้นที่ตกลงในดินดีและเกิดผล คำอุปมานี้ย่อมแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่า พระกิตติคุณของพระเจ้าจะไม่ใช่ที่ยอมรับกันทั่วไป คำอุปมาเรื่องข้าวละมานท่ามกลางต้นข้าวสาลี (พระธรรมมัทธิว 13:24-30,36-43) แสดงว่าในระหว่างยุคของคริสตจักร คริสเตียนประเภท “สวมหน้ากาก” จะเผยโฉมหน้าอันแท้จริงออกมา คำอุปมาเรื่องเมล็ดพืชเมล็ดเล็กซึ่งเพาะแล้ว กลับจำเจริญขึ้นใหญ่โตกว่าผักทั้งปวง คือการทำนายว่าในยุคปัจจุบันสภาพแห่งคริสตจักรจะไม่ใช่ไปตามรูปแบบที่พระเจ้าทรงประสงค์จะให้ เป็นคริสตจักรจะอยู่ภายใต้การบงการของผู้นำทางการเมือง มีการแสดงหาตำแหน่ง ยศศักดิ์ และอำนาจ และจะไม่สนใจใฝ่ใถ้ในเรื่องความรอดส่วนบุคคลโดยการศรัทธาในพระเยซูคริสต์

การที่พระเยซูเสด็จไปยังไมักางเขน ไม่ได้หมายความว่าพระองค์จะไม่สถาปนาอาณาจักรเสียแล้ว และการสิ้นพระชนม์ไม่ได้เป็นการยกเลิกข้อความในพระคัมภีร์เดิม ซึ่งพยากรณ์ถึงยุคแห่งสันติภาพ ความชอบธรรม และการอวยพระพรของพระเจ้า แต่พระเจ้าทรงจัดเตรียมแผนการนิรันดร์ของพระองค์ไว้แล้ว โดยทรงมีพระประสงค์ที่เทพมหากษัตริย์ผู้ลงมาในโลกในระหว่างช่วงเวลาแห่งการเสด็จเข้ามาในโลกครั้งแรกของพระเยซูคริสต์ กับการเสด็จกลับมาปกครองโลกของพระองค์

สองระยะการเสด็จกลับมาของพระเยซูคริสต์

ในการที่จะเข้าใจเรื่องราวการเสด็จมาขององค์พระเยซูคริสต์ได้ดีขึ้น ก่อนอื่นท่านควรจะเข้าใจยุคปัจจุบันนี้ก็คือยุคที่พระเจ้ากำลังทรงเรียกผู้ที่เชื่อพระองค์ คริสตจักรและท่านควรจะจำไว้เสมอว่าการเสด็จกลับมาของพระองค์นั้น จะเกิดขึ้นเป็น 2 ชั้น แต่ละชั้นจะเกิดขึ้นรวดเร็วมาก และมีเหตุการณ์ที่ไม่เหมือนกัน ชั้นแรกพระองค์จะเสด็จกลับมาเพื่อเรียกผู้ที่เชื่อในพระองค์ซึ่งตายไปแล้วให้เป็นขึ้นมา และขึ้นไปหาพระองค์ในเมฆพร้อมกับผู้ที่เชื่อในพระองค์ซึ่งยังมีชีวิตอยู่ ชั้นที่สอง พระองค์จะเสด็จกลับมาในฐานะพระเจ้าเหนือเทพเจ้าทั้งหลาย และกษัตริย์แห่งบรรดากษัตริย์

เพื่อที่จะทรงสถาปนาระบอบ การปกครองของพระองค์บนโลกนี้

เหตุการณ์ชั้นแรกแห่งการเสด็จมาของพระองค์นั้นท่านอาจารย์เปาโลได้เขียนไว้อย่างชัดเจนว่า

“องค์พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จมาจากสวรรค์ด้วยพระดำรัสสั่ง ด้วยสำเนียงเรียกของเทพบิด และด้วยเสียงแตรของพระเจ้า และคนทั้งปวงที่ตายไปแล้วในพระคริสต์จะเป็นขึ้นมาก่อน หลังจากนั้นเราทั้งหลายซึ่งยังเป็นอยู่ จะถูกรับขึ้นไปในเมฆพร้อมกับคนเหล่านั้น และจะได้พบองค์พระผู้เป็นเจ้าในฟ้าอากาศ (พระธรรม 1 เธสะโลนิกา 4:16,17)

ขอให้สังเกตดี ๆ ว่าเมื่อเหตุการณ์ชั้นแรกอุบัติขึ้นผู้ที่เชื่อในพระองค์จะเป็นขึ้นมาจากตาย ผู้ที่เชื่อในพระองค์ซึ่งยังมีชีวิตจะได้รับการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย และคนทั้งสองพวกเขาจะถูกรับขึ้นไปพบพระองค์ในฟ้าอากาศ

ส่วนเหตุการณ์ขั้นที่สองนั้น ก็มีปรากฏอยู่หลายที่หลายตอนในพระคัมภีร์เดิม ตัวอย่างเช่น ในพระธรรมเศคาริยาห์ ซึ่งกล่าวว่า

“ในวันนั้นพระบาทของพระองค์จะยืนที่ยอดภูเขาเอลายโอน ซึ่งอยู่ตรงเมืองเยรูซาเล็มข้างตะวันออก และพระเยโฮวาห์จะเป็นกษัตริย์ครองทั่วทั้งแผ่นดิน ในวันนั้นพระเยโฮวาห์จะเป็นพระเจ้าแต่เพียงองค์เดียว...” (พระธรรมเศคาริยาห์ 14:4,9)

และอัครสาวก ยอห์นก็ได้กล่าวถึงการเสด็จมาพร้อมด้วยสง่าราศีของพระเยซูคริสต์เช่นกัน ท่านได้กล่าวว่า

“ดูเถิด พระองค์จะเสด็จมาพร้อมกับหมู่เมฆและนัยน์ตาทุกดวง และคนเหล่านั้นที่ได้แทงพระองค์ จะเห็นพระองค์ และมนุษย์ทุกชาติทั่วโลกจะรำไห้เพราะพระองค์...”

แล้วข้าพเจ้าได้เห็นสวรรค์เปิดออก และดูเถิดมีม้าขาวตัวหนึ่ง พระองค์ผู้ทรงม้านั้น มีพระนามว่า “สัตย์ซื่อและสัตย์จริง” พระองค์ทรงพิพากษาและทำสงครามด้วยความเป็นธรรม

พระองค์ทรงมีพระนามจารึก ที่ฉลองพระองค์และที่คั่นพระอุรุ โคนขาของพระองค์ว่า “จอมกษัตริย์และจอมเจ้านาย” (พระธรรมวิวรณ์ 1:7;19:11,16)

จากถ้อยคำของท่านอาจารย์เปาโลใน 1 เธสะโลนิกา 4 ย่อมเป็นข้อพิสูจน์ว่า เมื่อพระเยซูคริสต์เจ้าเสด็จเข้ามาในโลกครั้งที่สอง เพื่อจัดตั้งคริสตจักรของพระองค์นั้น พระองค์จะทรงเปลี่ยร่างกายของผู้ที่เชื่อในพระองค์ทุกคน ให้มีรัศมีและทรงรับขึ้นไปพบพระองค์ในฟ้าอากาศ อัครทูตเปาโลไม่ได้พูดอะไรมากกว่านี้ ท่านมิได้พูดถึงการที่พระเจ้าจะทรงพิพากษาผู้ที่ไม่ได้เชื่อในพระองค์ ดังนั้น เราจึงเชื่อว่า การรับขึ้นไปในสวรรค์จะต้องเกิดขึ้นก่อนที่พระเยซูคริสต์จะเสด็จกลับมา ด้วยฤทธานุภาพและสง่าราศีเป็นอันมาก และที่กล่าวมานี้เป็นเพียงระยะแรกแห่งการเสด็จมาของพระเยซูคริสต์ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ระยะ และระยะแรกเป็นเหตุการณ์ที่อาจอุบัติขึ้นอย่างทันทีทันใดก็ได้ คริสเตียนทุกคนตระหนักแน่ว่า การเสด็จกลับมาของพระเยซูคริสต์ย่อมจะเกิดขึ้นได้ทุกเมื่อ และเหตุการณ์นี้ ก็คือเหตุการณ์ที่พระเยซูคริสต์ได้ตรัสแก่พวกสาวกของพระองค์ว่า

“เหตุฉะนั้น ท่านทั้งหลายจงเฝ้าระวังอยู่เพราะท่านไม่รู้ว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าของท่านจะเสด็จมาเวลาไหน...เหตุฉะนั้น ท่านทั้งหลายจงเตรียมพร้อมไว้ เพราะในโมงที่ท่านไม่คิดไม่ฝันนั้น บุตรมนุษย์จะเสด็จมา” (พระธรรมมัทธิว 24:42,44)

ท่านอาจารย์ได้บรรยายลักษณะของคริสเตียนในสมัยแรกว่า เขา “ได้ละทิ้งรูปเคารพและหันมาหาพระเจ้า เพื่อรับใช้พระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่และเที่ยงแท้ และรอคอยพระบุตรของพระเจ้าจากสวรรค์” (พระธรรม 1 เธสะโลนิกา 1:9,10) พวกเขาไม่ได้หวังวิตกถึงความทุกข์ลำบากอันใหญ่หลวง ซึ่งจะอุบัติขึ้นก่อนหน้าที่พระเยซูคริสต์จะเสด็จเข้ามาปกครองโลก พวกเขากระหายที่จะได้เห็นพระองค์

ทรงเรียกผู้เชื่อในพระองค์ที่ตายไปแล้วให้ฟื้นคืนชีวิต และเรียกผู้ที่เชื่อในพระองค์ซึ่งยังมีชีวิตอยู่ พวกเขาทราบว่ พระเยซูได้ตรัสเกี่ยวกับสิ่งอันน่าสะอิดสะเอียน (พระธรรมมัทธิว 24:15) และความทุกข์ลำบากครั้งยิ่งใหญ่อย่างไม่เคยมี ตั้งแต่เริ่มโลกจนถึงทุกวันนี้ (พระธรรมมัทธิว 24:21) อย่างไรก็ตาม พวกเขาเหล่านั้น ก็เชื่อว่าคำทำนายเหล่านั้นจะสำเร็จหลังจากที่พวกเขา ถูกรับขึ้นไปพบพระเยซูคริสต์ในฟ้าอากาศแล้ว

รายละเอียดเกี่ยวกับการรับคริสเตียนขึ้นไปสวรรค์

เพื่อที่จะให้ความเห็นของข้าพเจ้าที่ว่า พระเยซูคริสต์จะทรงรับผู้ที่เชื่อในพระองค์ขึ้นไปอยู่กับพระองค์ ก่อนที่พระพิโรธของพระเจ้า คือความลำบากครั้งยิ่งใหญ่จะเกิดขึ้นในโลก มีน้ำหนักมากยิ่งขึ้น ข้าพเจ้าจึงใคร่ขอให้ท่านได้โปรดเอาใจใส่กับข้อความตอนหนึ่ง ซึ่งเป็นคำพูดของท่านยอห์นในพระธรรมวิวรณ์ ดังนี้

“ต่อจากนั้น ข้าพเจ้าได้เห็นประตูสวรรค์เปิดอ้าอยู่ และพระสุรเสียงแรกซึ่งข้าพเจ้าได้ยินนั้นได้ตรัสกับข้าพเจ้าดุจเสียงแตรว่า “จงขึ้นมาบนนี้เถิดและเราจะสำแดงให้เจ้าเห็นเหตุการณ์ที่จะต้องเกิดขึ้นในกายหน้า” (พระธรรมวิวรณ์ 4:1)

การสำแดงครั้งนี้เกิดขึ้นทันทีหลังจากที่พระเจ้าได้ทรงสั่งให้ท่านยอห์นเขียนข่าวส่งไปยังคริสตจักรต่าง ๆ เจ็ดแห่งแล้ว และนับตั้งแต่สำแดงครั้งนี้เป็นต้นไป คำว่า “คริสตจักร” ก็ไม่ปรากฏให้เห็นอีกเลย จนกระทั่งบทสุดท้ายของพระธรรมวิวรณ์ ซึ่งพระเยซูคริสต์มีพระประสงค์ที่จะเตือนใจท่านยอห์นให้เปิดเผยความจริงเหล่านั้น แก่คริสตจักรเจ็ดแห่งจึงปรากฏคำว่า “คริสตจักร” อีกครั้งหนึ่ง (พระธรรมวิวรณ์ 22:16)

พระธรรมวิวรณ์ได้กล่าวถึงผู้ที่ต่อต้านพระคริสต์ (Anti-christ) จะปรากฏตัว ได้จำลองภาพการพิพากษาของพระเจ้าต่อมนุษย์ในสวรรค์สถานของพระองค์ ได้พรรณนาถึงคนแสนสี่หมื่นสี่พันคน ซึ่งพระเจ้าทรงไถ่จากมวลมนุษย์ให้เป็นผู้ปกครองสาวกสองจำพวกของพระองค์ การทำลายล้างกรุงบาบิโลน และการเสด็จกลับมาของพระคริสต์เพื่อปราบศัตรูของพระองค์ และสถาปนาราชอาณาจักรของพระองค์แต่ต่อจากข้อความเหล่านี้ตลอดทุกบทที่กล่าวถึงเรื่องเหล่านี้ ไม่ปรากฏมีคำว่า “คริสตจักร” อยู่เลยแม้แต่เพียงครั้งเดียว

ดังนั้น เมื่อเราพิจารณาจากพระธรรมวิวรณ์บทที่ 4:1 ซึ่งให้ความหมายแก่เราว่าคริสตจักรจะต้องถูกรับขึ้นไปในฟ้าอากาศ ประกอบกับพระธรรมวิวรณ์บทที่ 5:8-11 ก็จะทำให้เราได้เห็นภาพว่าเมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมาปกครองโลกนี้อีกครั้งหนึ่งนั้นพระองค์จะทรงนำคริสตจักรของพระองค์กลับมาด้วย

กล่าวโดยสรุป ข้อความในพระธรรมวิวรณ์เป็นลำดับเหตุการณ์ที่จะต้องบังเกิดขึ้น เหตุการณ์อันดับแรก คือ การรับขึ้นไปทั้งเป็น ซึ่งหมายถึงการที่พระเจ้าจะทรงเรียกผู้ที่เชื่อในพระองค์ซึ่งตายไปแล้วให้ฟื้นคืนชีวิตขึ้นมา และจะทรงเปลี่ยนร่างกายของคริสเตียนที่ยังมีชีวิตอยู่ ให้เป็นกายทิพย์ เหตุการณ์ที่ติดตามเป็นอันดับสอง คือช่วงเวลาที่ยกกันว่า “ความทุกข์ยากลำบากอันยิ่งใหญ่” และในระหว่างเวลานี้ผู้ต่อต้านพระคริสต์จะปรากฏตัว สิ่งอันน่าสะอิดสะเอียนจะตั้งอยู่ในพระวิหารของชาวิวการกดขี่ข่มเหงและประหารชีวิตผู้ที่หันมาเชื่อพระคริสต์จะบังเกิดขึ้น และเหตุการณ์ทั้งหมดนี้จะ เป็นจุดสุดยอดที่พระเจ้าจะทรงเทพะพิโรธในการพิพากษาครั้งยิ่งใหญ่ ลงมาบนพิภพโลก เหตุการณ์อันดับที่สาม เป็นเวลาที่อาณาจักรต่าง ๆ จะรวมตัวกัน เพื่อทำสงครามอารมาเกดอน พระเยซูคริสต์จะปรากฏพระองค์เพื่อปราบศัตรูของพระองค์ พิพากษาอาณาจักรต่าง ๆ และสถาปนาราชอาณาจักรของพระองค์

พี่น้องที่รัก ความหวังเพียงอย่างเดียวของโลก คือการเสด็จกลับมาของพระเยซูคริสต์ คนเป็นอันมากในโลกนี้มีชีวิตอยู่อย่างคนสิ้นหวัง ขาดสันติสุข และความชื่นชมยินดี คนเหล่านั้นส่วนมากไม่ยอมเอาใจใส่กับข้อเรียกร้องของพระเยซูคริสต์ และดังนั้นจึงไม่มีความรู้ในพระองค์พวกเขาไม่ทราบว่าจะเสด็จกลับมาอีกครั้งหนึ่ง ไม่ทราบว่าพระองค์จะทรงทำลายล้างความชั่วช้าในโลกนี้ และจะสถาปนาราชอาณาจักร แห่งความชอบธรรมของพระองค์ส่วนอีกด้านหนึ่ง คนเหล่านั้นที่วางใจในพระคริสต์ พวกเขามีความชื่นชมยินดีในความจริงแห่งชีวิตนี้ และความรอดที่พวกเขาได้รับเป็นรายบุคคล พวกเขากระหายที่จะต้อนรับการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ เพราะพวกเขามั่นใจว่าพระองค์เป็นผู้เดียวเท่านั้นที่จะแก้ปัญหาซึ่งมนุษยแก้มองไม่เห็นได้ ฟ้าคอยสิ่งอันน่าสะอิดสะเอียน ไม่ได้ฝ้าดูการปรากฏตัวของผู้ที่ต่อต้านพระคริสต์ ทั้งไม่ได้รอคอยการพิพากษาอันน่าสะพรึงกลัว จากสวรรค์ แต่พวกเขากำลังฝ้าดูการเสด็จมาของพระเยซูคริสต์ ซึ่งจะเสด็จเข้ามาในโลกพร้อมด้วยสง่าราศีของพระองค์ และบัดนี้ ข้าพเจ้าใคร่จะถามปัญหาท่านสักข้อหนึ่ง “ท่านเตรียมตัวพร้อมที่จะต้อนรับการเสด็จกลับมาของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของโลก แล้วหรือยัง?” ถ้ายัง และหากว่าพระเยซูคริสต์เจ้าเสด็จกลับมาวันนี้ พระองค์ก็จะทรงละท่านไว้ และท่านจะต้องประสบกับความทุกข์ลำบากครั้งยิ่งใหญ่ ในเวลาที่พระเจ้าจะทรงเทพะพิโรธของพระองค์ลงมายังพิภพโลก ดังนั้น ทางที่ดีที่สุด ท่านควรจะหันมาหาพระองค์เสียแต่บัดนี้ และเชื่อไว้วางใจในพระองค์ว่า พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของท่าน

“จงเชื่อและวางใจในพระเจ้า และท่านจะรอดได้” (พระธรรมกิจการ 16:31)

“เพราะว่าผู้ที่ร้องออกพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้า จะรอด” (พระธรรมโรม 10:13)

บทที่ 3 เหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นกับคริสเตียน ในการเสด็จกลับมา

ของพระเยซูคริสต์

ในปัจจุบันนี้คนเป็นจำนวนมาก มีความภูมิใจในความสามารถและสติปัญญาของตัวเอง เขาพยายามที่จะใช้ชีวิต อย่างมีจุดมุ่งหมาย และอย่างมีความสุข โดยไม่ยอมรับรู้ถึงการทรงพระชนม์อยู่ของพระเยซูคริสต์ และชีวิตหลังความตาย แต่ความพยายามทั้งหมดของเขาก็ไม่เคยประสบผลสำเร็จเลย แม้แต่น้อย เพราะแทนที่จะพบกับความหมายและความสุขในชีวิต พวกเขากลับได้พบแต่ความกระวนกระวายและความล้มเหลว เอช. จี. เวลส์ เป็นผู้หนึ่งในคนเป็นอันมากเหล่านี้ ก่อนที่เขาจะสิ้นชีวิตไม่นาน เขาได้บันทึกไว้ว่า

“ไม่มีหลักความเชื่อหรือหนทางแห่งชีวิตใด ๆ ในโลกนี้ ที่จะสามารถเข้าถึงกฎเกณฑ์แห่งธรรมชาติเข้าข้างมนุษย์มากกว่าเข้าข้างสัตว์จำพวกปลาหรือสัตว์เลื้อยคลานที่มีปีกบินได้ (ซึ่งสูญพันธุ์ไปแล้ว) ทั้ง ๆ ที่ข้าพเจ้าได้พยายามอย่างสุดสิ้นที่จะมองโลกในแง่ดีด้วยความทะนงองอาจ ข้าพเจ้าก็ยังเห็นว่า บัดนี้ สากลจักรวาลเบียดมนุษย์เสียแล้ว และกำลังตีหน้ายักษ์ เข้าใส่มนุษย์ และข้าพเจ้าเห็นว่ามนุษย์กำลังถูกลดสติปัญญาลงไปเรื่อย ๆ แต่กลับถูกเพิ่มความทุกข์ลำบากให้อย่างรวดเร็ว เหมือนกับที่สัตว์โลกกำลังได้รับอยู่ มนุษย์ถูกทอดทิ้งให้เผชิญชะตากรรมตามลำพัง ถูกทอดทิ้งให้อยู่ในความเสื่อมโทรม ความทุกข์ลำบาก และความตาย”

พวกเราที่รู้จักพระเยซูคริสต์ไม่มีส่วนในความรู้สึกอันอ้างว้างว่าเหวเช่นนี้ พวกเราเข้าใจกันดีว่ามนุษย์ประสบกับความล้มเหลวครั้งแล้วครั้งเล่า ที่จะหลีกเลี่ยงความยากจน ความทุกข์ยาก และสงคราม และเราก็ไม่มีเหตุผลที่จะให้ผู้มองโลกในแง่ดีใช้ในการแก้ปัญหาเหล่านี้ แต่พวกเราเชื่อพระเจ้า และแน่ใจในความหวังว่าพระเยซูคริสต์จะเสด็จกลับมาอีก

ความหวังของคริสเตียน

ความเชื่อของพวกเราที่ว่าพระเยซูคริสต์อาจจะเสด็จมาในวันนี้ ใเราใจพวกเราให้เกิดความชื่นชมยินดีในความหวังนั้น เมื่อพระเยซูคริสต์เจ้าเสด็จกลับมา คริสเตียนทุกคนที่ตายไปแล้วจะฟื้นคืนชีวิตขึ้นมาทันที และคริสเตียนทุกคนที่มีชีวิตอยู่ จะถูกรับขึ้นไปพบพระเยซูคริสต์ในฟ้าอากาศอาจารย์เปาโลได้อธิบายเหตุการณ์เช่นนี้ไว้ ดังนี้

“ดูก่อนพี่น้องทั้งหลาย เราไม่ยากให้ท่านไม่ทราบความจริงเรื่องคนที่หลับไปแล้ว เพื่อท่านจะไม่เป็นทุกข์โศกเศร้า อย่างคนอื่น ๆ ที่ไม่มีความหวัง เพราะในเมื่อเราเชื่อว่าพระเยซูทรงสิ้นพระชนม์

และทรงคืนพระชนม์แล้ว โดยพระเยซูนั้นพระเจ้าทรงนำบรรดาคนที่ล่วงลับไปแล้วนั้น มากับพระองค์ ในข้อนี้เราขอบอกให้ท่านทราบ ตามพระวาจาขององค์พระผู้เป็นเจ้าว่า เราผู้ยังเป็นอยู่และคอยองค์พระผู้เป็นเจ้าเสด็จมาจะล่วงหน้าไปก่อนคนเหล่านั้น ที่ล่วงลับไปแล้วก็หาไม่ได้ ด้วยว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จมาจากสวรรค์ ด้วยพระคำรัสสั่งด้วยสำเนียงเรียกของเทพบิด และด้วยเสียงแตรของพระเจ้า และคนทั้งปวงในพระคริสต์ที่ตายไปแล้วจะเป็นขึ้นมาก่อน

หลังจากนั้นเราทั้งหลายซึ่งยังเป็นอยู่ จะถูกรับขึ้นไปในเมฆพร้อมกับคนเหล่านั้น และจะได้พบองค์พระผู้เป็นเจ้าในฟ้าอากาศ อย่างนั้นแหละเราก็อยู่กับองค์พระผู้เป็นเจ้านิตย์ เหตุฉะนั้นจงปลอบใจกันด้วยถ้อยคำเหล่านี้เถิด” (พระธรรม 1 เธสะโลนิกา 4:13-18)

การที่จะเข้าใจข้อพระธรรมตอนนี้ได้อย่างถูกต้อง เราต้องระลึกไว้เสมอว่า คริสเตียนสมัยเหล่านั้นผิดหวัง เพราะเหตุที่มีคริสเตียนบางคน ซึ่งเป็นญาติสนิทมิตรสหายของเขาได้เสียชีวิตไป ก่อนพระเยซูคริสต์จะเสด็จกลับมา พวกเขาเชื่อว่าผู้ที่เสียชีวิตเหล่านั้นจะฟื้นคืนชีวิตขึ้นมาในที่สุด แต่พวกเขาก็ยังสงสัยว่า เมื่อพระเยซูคริสต์เสด็จกลับมาครั้งที่สอง พระองค์จะรับคนเหล่านั้นขึ้นไปพบพระองค์พร้อมกับพวกเขาหรือไม่ ดังนั้น อาจารย์เปาโล จึงปลอบใจคนเหล่านั้น โดยการชี้แจงให้พวกเขาเข้าใจว่า ผู้เชื่อในพระองค์ทุกคนที่ตายไปแล้ว จะมีสิทธิมีส่วนอย่างสมบูรณ์ เช่นเดียวกับคริสเตียนที่ยังมีชีวิตอยู่ในวันที่พระเยซูคริสต์เสด็จกลับมา ท่านกล่าวว่า เมื่อเสียงแตรของพระเจ้าดังขึ้น คนทั้งปวงที่ตายไปแล้วในพระเยซูคริสต์จะเป็นขึ้นมาก่อนและจะได้รับกายที่เป็นขึ้นมาจากความตาย ซึ่งพระเจ้าประทานให้และในพริบตาเดียวกันนั้น คริสเตียนที่ยังมีชีวิตอยู่ก็จะรับการเปลี่ยนแปลงร่างกาย และจากนั้นทั้งสองพวกก็จะถูกรับขึ้นไปพบองค์พระผู้เป็นเจ้าในฟ้าอากาศ (พระธรรม 1 เธสะโลนิกา 4:17) คำว่า “รับขึ้นไป” นั้น รากศัพท์เดิมซึ่งเป็นภาษากรีก มีความหมายว่า “จุดขึ้นไปด้วยกำลังแรงและอย่างฉับพลัน” ส่วนปรากฏการณ์ที่เราเรียกว่า “การรับขึ้นไปทั้งเป็น” หรือที่ภาษาอังกฤษเรียกว่า “rapture” ซึ่งหมายถึง “จับ” หรือ “จุด” ดังนั้นจึงพอจะสรุปเหตุการณ์สองระยะที่เกี่ยวข้องกับการรับขึ้นไปทั้งเป็นได้ดังนี้คือ ระยะแรก คริสเตียนทุกคนจะได้รับกายทิพย์ ซึ่งพระเจ้าประทานให้ และระยะที่สอง เขาจะถูกรับขึ้นไปพบกับองค์พระผู้เป็นเจ้าในฟ้าอากาศ

จะรับการเปลี่ยนแปลงใหม่หมด

เมื่อพระเยซูคริสต์เสด็จกลับมา สาวกทุกคนในยุคแห่งคริสตจักรที่ตายไปแล้วและยังเป็นอยู่ จะได้รับกายทิพย์อาจารย์เปาโลกล่าวว่า “คนทั้งปวงในพระคริสต์ ที่ตายไปแล้วจะเป็นขึ้นมาก่อน หลังจากนั้นเราทั้งหลายซึ่งยังเป็นอยู่จะถูกรับขึ้นไปในเมฆพร้อมกับคนเหล่านั้น” (พระธรรม 1 เธสะโลนิกา 4:16-17) ท่านอัครสาวกคนนี้ได้แสดงความจริงอันเดียวกันนี้ไว้พระธรรม 1 โครินธ์ อีกแห่งหนึ่งท่านกล่าวว่า “ดูก่อนท่านทั้งหลาย ข้าพเจ้ามีความล้าลึกที่จะบอกแก่ท่าน คือว่าเราจะไม่ล่วงลับหมดทุกคน

แต่เราจะถูกเปลี่ยนแปลงใหม่หมด ในช่วงระยะเวลาเดียว ในพริบตาเดียว .... จะเป็นขึ้นมาปราศจากเปื่อยเน่า แล้วเราทั้งหลายจะถูกเปลี่ยนใหม่” (พระธรรม 1 โครินธ์ 15:51,52)

พริบตาเดียวแต่สมบูรณ์

การเปลี่ยนแปลงจากร่างกายซึ่งมาจากดิน ไปเป็นร่างกายซึ่งมาจากสวรรค์ จะเป็นไปอย่างรวดเร็วและสมบูรณ์ คือ ผู้ที่ตายไปแล้วจะฟื้นขึ้นมารับเอากายใหม่ทันที ซึ่งถึงแม้ว่าจะมีบุคคลลักษณะเฉพาะตัวหลงเหลืออยู่บ้าง แต่ร่างกายทุกส่วนก็จะได้รับการเปลี่ยนแปลง ให้เป็นร่างกายซึ่งมาจากสวรรค์หรือกายทิพย์โดยสิ้นเชิง ส่วนผู้ที่ยังมีชีวิตก็เช่นกันกายดินของเขาจะได้รับการเปลี่ยน ให้เป็นกายทิพย์อย่างรวดเร็วและสมบูรณ์ที่สุด

เหตุการณ์เช่นนี้ เมื่อคิดดูแล้ว ก็รู้สึกว่าจะออกเป็นเหตุการณ์ที่เหลือเชื่อ เพราะความคิดของเราไม่สามารถที่จะเข้าใจ และวาดภาพได้ว่าเหตุการณ์เช่นนั้น จะเกิดขึ้นได้อย่างไรกัน แต่จงแน่ใจเถิดว่าสักวันหนึ่งและอาจจะเร็ว ๆ นี้ก็ได้ พระเยซูคริสต์เจ้าจะเสด็จลงมาจากฟ้าสวรรค์ด้วยพระดำรัสสั่งด้วยสำเนียงเรียกของเทพบดี และด้วยเสียงแตรของพระเจ้า ในวันนั้นจิตวิญญาณของผู้ที่เชื่อในพระองค์ซึ่งตายไปแล้ว จะฟื้นขึ้นมารับเอากายทิพย์ซึ่งพระเจ้าประทานไว้ในพริบตาเดียว และผู้ที่มีชีวิตอยู่บนโลกนี้จะได้รับการเปลี่ยนแปลงทันที การที่พระเจ้าทรงรับสะ โนดและเอลียาห์ขึ้นไปทั้งเป็นนั้น เป็นภาพที่แสดงให้เห็นอย่างเด่นชัดว่า อะไรจะเกิดขึ้นกับคริสเตียนทุกคนในยุคสุดท้ายนี้

เรื่องการเปลี่ยนแปลงสภาพของร่างกายจากกายดินเป็นกายทิพย์ของคริสเตียน ซึ่งจะเกิดขึ้นเมื่อพระเยซูคริสต์เสด็จกลับมา นั้น ไม่ได้แสดงไว้แต่เฉพาะในพระธรรม 1 เธสะโลนิกา บทที่ 4 เท่านั้นแต่ยังได้อธิบายไว้อย่างชัดเจนในที่อื่น ๆ ของพระคัมภีร์อีกด้วย เช่น พระธรรมฟิลิปปีบทที่ 3 ข้อ 20,21 อาจารย์เปาโลกล่าวว่า ร่างกายที่เราอาศัยอยู่เดี๋ยวนี้ “ต่ำต้อย” แต่ท่านได้เผยให้เห็นว่า ต่อไปเราจะมีร่างกายที่มีสง่าราศีของพระคริสต์ นอกจากนี้ ท่านขอให้นักยังได้ยืนยันไว้ในหนังสือเล่มแรกของท่านว่า “เราทั้งหลายเป็นบุตรของพระเจ้าและยังไม่ปรากฏ ว่าต่อไปเบื้องหน้านั้นเราจะเป็นอย่างไร แต่เรารู้ว่าเมื่อพระองค์จะเสด็จมาปรากฏนั้น เราทั้งหลายจะเป็นเหมือนพระองค์” (พระธรรม 1 ยอห์น 3:2) ในพระธรรมโรม 8:18-23 แสดงให้เห็นว่า คริสเตียนทุกคนที่มีชีวิตอยู่ในโลก มักจะคร่ำครวญอยู่เสมอว่า เมื่อไรเขาจึงจะได้จากร่างกายที่อยู่ในอำนาจแห่งอนิจจัง มีเกิด แก่ เจ็บ ตาย เรือนนี้ไปเสียที เพราะเขาอยู่ในจักรวาลซึ่งถูกสาปแช่งเพราะความผิดบาป แต่พวกเขาว่าในที่สุดร่างกายที่อยู่ในอำนาจแห่งอนิจจังเพราะความผิดบาปนั้นจะได้รับการเปลี่ยนให้เป็นกายทิพย์ ไม่ตกอยู่ในอำนาจของการเกิด แก่ เจ็บ ตาย อีกต่อไป ท่านอาจารย์เปาโลยังได้เพิ่มความมั่นใจให้แก่เราอีกใน 1 โครินธ์ บทที่ 15:42 ว่า กายดินอันต้องเปื่อยเน่าเสื่อมสูญของเรา จะถูกเปลี่ยนให้เป็นกายที่สวยงามและน่ารักอย่างไม่มีวันเสื่อมคลายในข้อ 44 บทเดียวกันนี้ อาจารย์เปาโลได้เปิดเผยให้เห็นว่าร่างกายของคริสเตียน ซึ่งในช่วงชีวิตนี้

มักจะตกเป็นเครื่องมือของความปรารถนาชั่วนั้น จะได้รับการเปลี่ยนแปลงไปเป็นร่างกายที่ปราศจากบาป และสมบูรณ์แบบภายใต้การควบคุมของพระวิญญาณแห่งพระผู้โปรดให้พ้นบาป โดยความศรัทธา เราสามารถที่จะชื่นชมยินดีในความหวังอันสูงสุด ฉะนั้นหากพระคริสต์จะเสด็จกลับมาวันนี้ ก็ขอให้เราดันอยู่เสมอเพื่อเราจะมีได้มีความละเอียดในการต้อนรับพระองค์

การรับคริสเตียนขึ้นไปสวรรค์

ในชั่วพริบตาเดียวกันกับที่ ผู้ที่เชื่อในพระเยซูคริสต์ซึ่งตายแล้วได้ฟื้นชีวิตขึ้นมา และคริสเตียนที่ยังมีชีวิตอยู่ในโลก ได้รับการเปลี่ยนแปลงนั้น ทั้งสองพวกก็จะถูกรับขึ้นไป...พบองค์พระผู้เป็นเจ้าในฟ้าอากาศ (พระธรรม 1 เธสะโลนิกา 4:17) คำว่า “รับขึ้นไป” นั้นตามต้นฉบับภาษากรีกใช้คำ ๆ หนึ่งซึ่งมีความหมายว่า เราจะถูกลูกรับขึ้นไปอย่างรวดเร็วในพริบตาเดียว และด้วยกำลังแรง ท่านอาจารย์เปาโลได้แยกเหตุการณ์อันรวดเร็วนี้แยกออกเป็นสามระยะคือ (1) เราจะถูกนำไปพร้อมกับคนที่ตายไปแล้วในพระคริสต์เพื่อเราจะ “ถูกรับขึ้นไปในเมฆพร้อมกับคนเหล่านั้น (2) เราจะ “พบกับองค์พระผู้เป็นเจ้าในฟ้าอากาศ” และ (3) เราจะเข้าสู่ดินแดนแห่งความสุขสำราญนิรันดร์ “อย่างนั้นแหละเราจะอยู่กับองค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นนิรันดร์”

ความชื่นชมยินดีที่ได้พบกันใหม่

การรับขึ้นไปทั้งเป็นจะเป็นเหตุให้คริสเตียนทุกคนได้มาอยู่รวมในที่เดียวกัน คริสเตียนทุกคน แม้แต่ในวันฟื้นเตลอสต์จะอยู่ ณ สถานที่นั้นด้วย บิดามารดาซึ่งชอกช้ำระกำทรงเพราะบุตรน้อยผู้น่ารักของตนต้องมาพลัดพรากจากกันไปเสียแต่ยังเยาว์ก็จะได้พบบุตรสุดที่รักของเขา อีกสามีและภรรยาจะอยู่ร่วมกันอีก ไม่ใช่ในความสัมพันธ์แบบเก่า แต่เป็นสัมพันธ์ทางจิตใจแบบใหม่ ซึ่งมีความหวานชื่นมากกว่าความสนุกสนานที่ได้รับเมื่อครั้งมีชีวิตอยู่ในโลกเราจะได้พบกับญาติสนิทมิตรสหาย และคนที่เคยรู้จักมักคุ้นกันในชีวิตนี้ ไม่เพียงเท่านั้นเรายังจะได้พบกับบรรดาสาวกในสมัยศตวรรษแรก และศตวรรษต่อ ๆ มาอีกด้วย เราจะรู้สึกตื่นเต้นสักปานใด ที่ได้มีโอกาสสนทนาเป็นส่วนตัวกับบรรดาชายและหญิงซึ่งเป็นผู้รับใช้ที่สัตย์ซื่อและรักพระเจ้าด้วยสุดชีวิตจิตใจ ได้สนทนากับบุคคลผู้ซึ่งชื่อของเขาได้รับการบันทึกไว้ในประวัติของคริสตจักรและในบัญชีรายชื่อของคริสเตียนคนสำคัญ และจะยังเป็นการอัศจรรย์สักเพียงใดที่เราจะได้พบ และร่วมสามัคคีกันกับคริสเตียนที่ปฏิบัติรับใช้พระเจ้าด้วยใจถ่อม โดยไม่ได้หวังจะได้รับเกียรติยศชื่อเสียงใด ๆ จากมนุษย์ ในสวรรค์สถานการแบ่งชั้นวรรณะอันเป็นสิ่งจอมปลอมและการตัดสินอย่างผิด ๆ ที่เป็นอยู่ในชีวิตปัจจุบันจะไม่มีอีกต่อไปและเราทั้งหลายจะมองดูซึ่งกันและกัน เหมือนดังที่พระเจ้ากำลังทอดพระเนตรเราทั้งหลายอยู่เดี๋ยวนี้ และยิ่งกว่านั้น บุคลิกภาพที่ไม่ดีไม่งามก็จะถูกกำจัดออกไป และทุก ๆ คนจะเป็นผู้ที่ปราศจากมลทินความผิด และดำเนิน

รื้อรอยใด ๆ ตามความเป็นจริงแล้ว การสามัคคีธรรมที่นั่น จะต้องโชติช่วงสว่างไสวไปด้วยไฟแห่งพระวิญาณบริสุทธิ์ จนถึงกับทำให้เราต้องหันกลับไปและพบว่า ประสบการณ์ที่เต็มไปด้วยความชื่นชมยินดีเป็นอันมากที่เราได้รับในโลกนี้ เป็นเพียงแสงสลัว ๆ ของเหตุการณ์อันแท้จริงในสวรรค์เท่านั้น ใช่ว่าจะต้องที่เดียว “เราจะถูกรับไปพร้อมกับคนเหล่านั้น” คือผู้ที่เชื่อในพระเจ้าซึ่งตายไปแล้ว ไม่ว่าจะเป็ดยุคใดสมัยใด

สามัคคีธรรมที่ช่วงโชติและสว่างไสวด้วยไฟแห่งพระวิญาณ

การรับขึ้นไปทั้งเป็น ไม่เพียงแต่จะเป็นการเริ่มต้นแห่งสามัคคีธรรมแบบใหม่ ระหว่างผู้ที่เชื่อพระเจ้า เท่านั้นแต่ยังจะเป็นการนำเราไปพบกับพระคริสต์ต่อเบื้องพระพักตร์ของพระองค์ แต่เนื่องจากร่างกายที่เราอาศัยอยู่เดี๋ยวนี้เป็นร่างกายที่ถูกจำกัด เพราะเราเป็นเพียงแต่เชื้อสายของมนุษย์ผู้หลงผิดไปเท่านั้น ดังนั้น เราจึงไม่สามารถที่จะนึกคิดเข้าใจถึงพระพรอันใหญ่ยิ่งของพระองค์ในเหตุการณ์เหล่านี้ได้ และจะเป็นเช่นนี้เรื่อยไป จนกว่า พระเจ้าจะทรงปลดเราให้ออกจากโลกที่เต็มไปด้วยความผิดบาปและอิทธิพลของนิสัยดั้งเดิมของเรา เมื่อนั้นแหละ เราจึงจะรู้แจ้งถึงความยิ่งใหญ่ของการได้รับการไถ่โทษบาปของเรา หรืออีกนัยหนึ่ง เราจะได้รู้แจ้งถึงพระมหากษัตริย์อันยิ่งใหญ่สุดประมาณขององค์พระเจ้าผู้ช่วยไถ่รอดของเรา เมื่อองค์พระเยซูคริสต์เสด็จกลับมาและเปลี่ยนแปลงกายอันต่ำต้อยของเราให้เป็นเหมือนพระลักษณะของพระองค์ เมื่อนั้นเราก็จะสามารถเข้าใจความล้ำลึกฝ่ายวิญญาณจิตอย่างถูกต้องและสมบูรณ์ที่สุด ท่านยอห์นได้บอกกับเราว่า “เราทั้งหลายจะเป็นเหมือนพระองค์เพราะว่าเราจะเห็นพระองค์อย่างที่เราเองก็ทรงเป็นอยู่นั้น” (พระธรรม 1 ยอห์น 3:2)

เมื่อเราพบกับพระเยซูคริสต์ เราจะต้องให้การต่อพระองค์ และราชกิจที่เราจะใช้พระองค์ที่จะได้รับการพิจารณาอย่างพิถีพิถะที่ที่สุด ดังที่อาจารย์เปาโลได้เปิดเผยให้เราทราบ

“เพราะว่าจำเป็นที่เราทุกคนจะต้องปรากฏตัวที่หน้าบัลลังก์ของพระคริสต์ เพื่อทุกคนจะได้รับสมกับการที่ได้ประพฤติในร่างกายนี้ แล้วแต่จะดีหรือชั่ว” (พระธรรม 2 โครินธ์ 5:10)

สิ่งที่ติดตามมาภายหลังที่เราได้ให้การต่อพระองค์แล้วก็คือ การนมัสการด้วยใจรักและเคารพบูชาพระองค์ และเราจะสำนึกถึงพระคุณและความรักอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ที่ช่วยเราไถ่รอดจากความผิดบาป และเห็นคุณค่าของความรักที่เรามีต่อพระองค์ ซึ่งเราไม่เคยนึกคิดมาก่อนเลย ในพระธรรมวิวรณ์ ท่านอัครสาวกยอห์นได้บอกแก่เราว่า เมื่อพระบุตรของพระเจ้าทรงเริ่มแผนการของพระองค์ โดยการทำให้เกิดความทุกข์ลำบากอย่างใหญ่หลวงขึ้นบนพิภพ เราซึ่งได้มาอยู่กับพระองค์ในสวรรค์สถานจะสรรเสริญพระองค์ ท่านได้กล่าว

“เขาทั้งหลายก็ร้องเพลงใหม่ ว่าดังนี้ พระองค์เป็นผู้สมควรจะทรงรับม้วนหนังสือและแกะตรา ม้วนหนังสือนั้นออก เพราะว่าพระองค์ทรงถูกลงพระชนม์แล้ว และด้วยพระโลหิตของพระองค์นั้น

พระองค์ได้ทรงไถ่คนทุกเผ่าทุกภาษา ทุกชาติและทุกประเทศ เพื่อถวายแด่พระเจ้า พระองค์ได้ทรงโปรดให้เขาเป็นราชอาณาจักร และเป็นปุโรหิตของพระเจ้าของเรา และพวกเขาจะได้ครอบครองแผ่นดินโลก” (พระธรรมวิวรณ์ 5:9-10)

แน่นอน เราจะได้พบกับองค์พระเยซูคริสต์เจ้าในสักวันหนึ่งข้างหน้า และเมื่อนั้น เราจะยืนอยู่จำเพาะพระพักตร์ของพระองค์ แล้วพระองค์จะไม่ทอดพระเนตรความผิดบาปของเรา เพราะเราได้รับการชำระให้บริสุทธิ์แล้ว โดยพระราชกิจของพระองค์ที่ไม่กางเขนนั่น เราจะได้รับบำเหน็จจากพระองค์ สมกับการที่เราได้กระทำในช่วงชีวิตนี้ และหลังจากนั้นเราจะนมัสการและยกย่องสรรเสริญพระองค์ ด้วยเหตุที่เรามีส่วนร่วมในระบอบการปกครองอันชอบธรรม ที่พระองค์ทรงจัดตั้งขึ้นเพื่อปกครองโลกนี้ เป็นระยะเวลา 1 พันปี โอ ช่างน่าตื่นตะลึงนี้กระไร สำหรับสิ่งที่เราจะได้รับจากพระองค์ในกาลภายหน้า

ความสุขที่ไม่มีวันสิ้นสุด

การรับขึ้นไปทั้งเป็นจะเป็นทางนำเราไปสู่สถานะแห่งความสุขและความชื่นชมยินดีอย่างไม่มีที่สิ้นสุดด้วย อาจารย์เปาโลกล่าวว่า... เราก็จะอยู่กับพระเจ้าเป็นเจ้าเป็นนิรันดร์ (พระธรรม 1 เธสะโลนิกา 4:17)

เราต้องยอมรับว่า เรื่องความเป็นนิรันดร์นั้น เป็นเรื่องที่เกินกว่าที่เราจะเข้าใจได้ เราใช้ชีวิตอยู่ในโลกของเราซึ่งเป็นโลกแห่งอนิจจัง ตัวเราและสิ่งต่าง ๆ รอบตัวเราจำต้องเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา เรามีสิ่งหนึ่งสิ่งใดคงที่อยู่ได้เลย เมื่อเรายังอยู่ในวัยเยาว์ เราก็เฝ้ารอคอยวันเวลาว่าเมื่อไรจะเติบโตเป็นผู้ใหญ่เสียที แต่แล้วเมื่อเรามาเป็นผู้ใหญ่เราก็กลับรู้สึกที่วันเวลาช่างผ่านไปรวดเร็วเสียจริง และเมื่อวัยชราอย่างกรายเข้ามา ความตายก็เริ่มผุดขึ้นมาในหัวแห่งความคิด และทำให้เกิดความรู้สึกว่าต่อไปนี้เราไม่มีที่หวังอันใดอีกแล้วสำหรับอนาคตของเรา จริงอยู่ เราจะรู้สึกเป็นสุขเมื่อเราได้เห็นลูก ๆ ของเราเติบโตขึ้นเป็นหนุ่มเป็นสาวไปตาม ๆ กันแต่อย่าลืมว่าเราก็จะต้องรู้สึกเป็นทุกข์ เมื่อเราได้สังเกตเห็นว่า สุขภาพของบิดามารดาของเรากำลังอ่อนแอกระปวกกระเปียงลงไปทุกที และอาจต้องถึงกับเสียน้ำตา เมื่อท่านต้องตายจากไป และแล้วก็มาถึงตัวเอง วันเวลาผ่านไปอย่างไม่หยุดหย่อน และเราก็เริ่มจะพบว่า ความฝันอันมากมายของเรายังไม่สำเร็จครบบริบูรณ์และความหวังต่าง ๆ ของเรานั้น ก็ไม่เป็นจริง เป้าหมายที่ได้ตั้งไว้ก็ไม่บรรลุผล และดูเหมือนว่าการเรียนรู้ของเรานั้นเป็นไปอย่างเชื่องช้ามาก ผิดกันกับความชราซึ่งก็ืบคลานเข้ามาอย่างรวดเร็ว แต่...สรรเสริญพระเจ้า อุปสรรคและความผิดหวังทั้งหมดที่ประดังเข้ามาในชีวิตของเราอันเป็นมาจากการที่เรามีชีวิตอยู่ในโลกเพียงระยะอันสั้นนั้น จะไม่มีอีกต่อไปเมื่อเราไปถึงเมืองสวรรค์ อาจารย์เปาโลกล่าวว่า “เราจะอยู่กับองค์พระผู้เป็นเจ้าเป็น

นิตย” (พระธรรม 1 เธสะโลนิกา 4:17) จะไม่มีเวลาสิ้นสุดสำหรับการมัสการพระเจ้าและปรนนิบัติรับใช้ของพระองค์ช่วยให้รอดของเราท่านขอห์นได้วาดภาพสวรรค์ให้เราเห็นในลักษณะเช่นนี้ คือ

“จะไม่มีสิ่งใดถูกสาปแช่งอีกต่อไป พระที่นั่งของพระเจ้า และของพระเมษโปดกจะตั้งอยู่ที่นั่น และบรรดาผู้รับใช้ของพระองค์จะนมัสการพระองค์เขาเหล่านั้นจะเห็นพระพักตร์พระองค์ และพระนามของพระองค์จะประทับอยู่ที่หน้าผากเขา กลางคืนจะไม่มีอีกต่อไป เขาไม่ต้องการแสงตะเกียงหรือแสงอาทิตย์ เพราะว่าพระเจ้าทรงเป็นแสงสว่างของเขาและเขาจะครอบครองอยู่ตลอดไปเป็นนิตย” (พระธรรมวิวรณ์ 22:3,5)

ผู้รู้บางท่านได้แจกแจงว่าสภาพนิรันดร์ในสวรรค์ ซึ่งรอคอยเราอยู่ที่นั่นจะเป็นไปในลักษณะดังต่อไปนี้ คือ มีความใหม่อย่างสมบูรณ์แบบทุกประการ เพื่อว่า “จะไม่มีสิ่งใดถูกสาปแช่งอีกต่อไป” จะต้องมีการปกครองที่สมบูรณ์แบบเพราะ “พระบัลลังก์ของพระเจ้า และของพระเมษโปดกจะตั้งอยู่ที่นั่น” จะต้องมีการบังคับบัญชาที่เด็ดขาดที่สุด เพื่อ “บรรดาผู้รับใช้ของพระองค์จะนมัสการพระองค์” จะต้องมีการเปลี่ยนแปลงจิตใจใหม่หมด เพื่อ “เขาเหล่านั้นจะเห็นพระพักตร์พระองค์” จะต้องมีการจำแนกบุคคลลักษณะเฉพาะตัว เพื่อจะ “ได้รู้ว่าใครเป็นใครอย่างละเอียดถี่ถ้วนที่สุด เพื่อ “พระนามของพระองค์จะประทับอยู่ที่หน้าผากของเขา” จะต้องมีการได้รับเกียรติยศอย่างสมบูรณ์เพื่อว่า “เขาจะครอบครองอยู่ตลอดไปเป็นนิตย”

พี่น้องคริสเตียนที่รัก สิ่งเหล่านี้ คือความหมายที่ท่านอาจารย์เปาโลต้องการจะให้เราทราบเมื่อท่านกล่าว “และเราจะอยู่กับพระองค์ผู้เป็นเจ้าเป็นนิตย” (ฉะนั้น ท่านจะใคร่ครวญถึงสิ่งเหล่านี้ และปล่อยให้มันนำความสุขสบายมาสู่จิตใจของท่าน และแล้วจงเชื่อฟังคำแนะนำของท่านอัศจรรย์โดย “ปลอบใจกันด้วยถ้อยคำเหล่านี้เถิด” (พระธรรม 1 เธสะโลนิกา 4:18) หากว่าเราทั้งหลายผู้ซึ่งเชื่อในพระคริสต์จะเพียงแต่เอาใจใส่ และใคร่ครวญถึงความจริงอันยิ่งใหญ่เหล่านี้ให้มากกว่าที่เป็นอยู่เดี๋ยวนี้ และถ้าเราจะปลอบใจกันและด้วยเรื่องเหล่านี้แล้ว ชีวิตของเราก็จะมีสง่าราศีมากยิ่งขึ้น บริสุทธิมากขึ้น มีความรักเพิ่มขึ้น แน่นอนที่สุด เราก็จะมีชีวิตเหมือนกับชีวิตของพระเยซูคริสต์มากขึ้นทุกทีด้วย

พี่น้องที่ได้รับชมความรอด ที่รักทุกท่าน พระเยซูคริสต์อาจจะเสด็จกลับมาก่อนวันนี้จะสิ้นสุดลงก็เป็นได้ และเมื่อพระองค์เสด็จมา พระองค์จะรับเอาคนของพระองค์ออกจากโลกนี้ไป ต่อจากนั้นก็จะเป็นช่วงเวลาแห่งความทุกข์ลำบากอันใหญ่หลวง ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่เราจะดำรงไว้ล่วงหน้าก่อนแล้ว เพื่อให้เป็นช่วงเวลาแห่งการพิพากษาลงโทษของพระเจ้า และส่วนใหญ่ของบรรดาผู้ที่หันกลับมาหาพระเยซูคริสต์ในเวลานั้น จะถูกข่มเหงและถูกฆ่าตาย แต่ที่ร้ายที่สุดก็คือหากท่านปฏิเสธไม่ยอมรับพระเยซูคริสต์เสียตั้งแต่บัดนี้ ท่านอาจจะเป็นผู้หนึ่งในบรรดา “พวกจิตวิญญาณมืดบอด” เพราะความบาปและถูกซาตานล่อลวง จนท่านไม่สามารถที่จะกลับมาหาพระองค์ และท่านจะต้องผ่านความทุกข์

ถ้าหากอันแสนลำเค็ญนั้น เข้าไปสู่สภาพของคนที่ปราศจากพระคริสต์ช้วนิจนิรันดร์ พระองค์ทรงเป็น
ความหวังสุดท้ายของโลก เป็นความหวังเพียงประการเดียวของท่าน จงเชื่อพระองค์เสียแต่บัดนี้เถิด

บทที่ 4 เหตุการณ์ขั้นสุดท้ายในการเสด็จกลับมาของพระเยซู

คริสต์

บางคนผู้อ่านข่าวในหน้าหนังสือพิมพ์ของทุกวันนี้เข้าที่ใดถึงกับ “ลมใส่” เอาเสียทุกที บางคนเพียงแต่จะชายตามองดูภาพหัวข่าวเท่านั้น ก็ถึงตระหนกตกใจ และหมดอาลัยตายอยากในชีวิตเอาทีเดียว ทำไมจะไม่ให้เป็นเช่นนั้นล่ะ ก็ข่าวแต่ละเรื่องซี ล้วนแต่เป็นเรื่อง สิ่งแวดล้อมเป็นพิษ การกัณดารอาหาร การจลาจล การประท้วง นายจ้างโดยการนัดกันหยุดงาน จำนวนคนว่างทวิสูงขึ้นและการฆ่ากันอย่างไร้มนุษยธรรม เมื่อหันไปดูข่าวต่างประเทศ หัวใจก็แทบจะวายไปให้ได้ สงครามเกิดขึ้นในที่ต่าง ๆ ซึ่งล้วนแต่เป็นการรบราฆ่าฟันกันอย่างป่าเถื่อนและอำมหิตที่สุด อันเป็นการเผยให้เห็นว่าจิตใจมนุษย์กำลังจะเสื่อมทรามลงอย่างชนิดที่ไม่เคยมีมาก่อนเลย ความนั้น ถูกต้องที่สุด อารยธรรมต่าง ๆ ที่ได้ต่ำสมกันมาแต่ดึกดำบรรพ์กำลังจะถูกทำลายล้างลงในชั่วพริบตาเดียว และตามคำพยากรณ์มากมายเกี่ยวกับวาระสุดท้ายของโลกนี้นั้น การสิ้นสุดของโลกจะอุบัติขึ้นอย่างรวดเร็วมาก

แต่ที่กล่าวมานี้ เป็นการมองปัญหาของโลกในแง่ของมนุษย์เท่านั้น พวกเราที่เชื่อในพระเจ้าเที่ยงแท้องค์เดียว ซึ่งพระนามของพระองค์ปรากฏอยู่ในพระคริสตธรรมคัมภีร์สามารถประกาศให้โลกได้ทราบถึงข่าวประเสริฐที่เต็มไปด้วยความหวังและความสุขสบายใจ โลกนี้จะไม่ถูกทำลายล้างจนหมดสิ้นเป็นแน่ ไม่ว่าจะโดยทางสิ่งแวดล้อมเป็นพิษหรือโดยการสงครามเพราะพระวณะของพระเจ้ากล่าวว่า ปัญหาต่าง ๆ ของมนุษยชาติจะได้รับการแก้ไข เมื่อพระเยซูคริสต์เสด็จกลับมาครอบครองโลกอาณาจักรต่าง ๆ จะอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข จะไม่มีสักคนเดียวที่มีชีวิตอยู่อย่างยากจนข้นแค้น ใครก็ตามที่พยายามจะปรักปรำผู้อื่น จะถูกลงโทษทันที และสิทธิทุกอย่างของมนุษย์จะได้รับการคุ้มครองป้องกันธรรมชาติจะเป็นกันเองกับมนุษย์ และจะไม่มีสมสลาตันลมใต้ฝุ่น หรือแผ่นดินไหวซึ่งจะทำลายชีวิตและทรัพย์สินหรือทำให้อกสันขวัญแขวนอีกต่อไป ความสงบสุขและความมั่นคง อันเป็นสิ่งที่มีมนุษย์ทุกคนตลอดทุกยุคทุกสมัยดิ้นรนแสวงหากันตลอดเวลามา แต่ไม่สามารถที่จะเข้าถึงได้นั้น จะเป็นจริงได้ในที่สุด

ในบทนี้ เราจะจำแนกออกเป็นหัวข้อ ๆ และพิจารณากันอย่างพินิจพิเคราะห์ ถึงเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กันกับ การเสด็จมาครั้งที่สองของพระเยซูคริสต์คนเป็นจำนวนมากมักจะคิดว่า การเสด็จกลับมาของพระเยซูคริสต์นั้น ไม่ใช่เป็น “การสิ้นสุดของโลก” ไม่ใช่เป็นการล้างโลกในพริบตาเดียว แต่เป็นเหตุการณ์ซึ่งเกิดขึ้นตามลำดับเป็นขั้น ๆ ไปถึง 10 ขั้นดังนี้ (1) การรับคริสตจักรขึ้น ไปอยู่กับพระองค์ (2) การปรากฏตัวของผู้ต่อต้านพระคริสต์ (3) ความทุกข์ลำบากครั้งยิ่งใหญ่ (4)

สงครามอารเมเกดอน (5) พระเยซูคริสต์ เสด็จกลับมายัง โลกมนุษย์อย่างผู้มีชัย (6) ชาตานถูกผูกมัดไว้ (7) การจัดตั้งอาณาจักรพันปี (8) การกบฏครั้งสุดท้ายของพญามารชาตาน (9) การพิพากษาลงโทษครั้งสุดท้าย (10) การสถาปนาฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกใหม่

การรับคริสเตียนขึ้นสวรรค์ทั้งเป็น

เหตุการณ์อันดับแรกที พระเจ้าทรงจัดเตรียมในแผนการของพระองค์ คือ การรับคริสตจักรขึ้น ไปอยู่กับพระองค์ ผู้ที่เชื่อพระองค์ในยุคคริสตจักรทั้งหมด ซึ่งได้ตายไปแล้วจะฟื้นคืนชีวิตขึ้นมาและ พวกคริสเตียนซึ่ง ยังมีชีวิตอยู่จะรับกายทิพย์ทันทีทั้งสองพวกจะถูกรับขึ้น ไปพบองค์พระผู้เป็นเจ้าใน ฟ้าอากาศ ตามที่อาจารย์เปาโล ได้พรรณาไว้ “ด้วยว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จมาจากสวรรค์ด้วยเสียงกู่ ก้อง ด้วยสำเนียงของเทพติและด้วยเสียงแตรสังข์ของพระเจ้า และคนทั้งหลายที่ตายแล้ว ในพระคริสต์ จะเป็นขึ้นมาก่อนภายหลังจากนั้นเราผู้ยังเป็นอยู่ และคอยอยู่ จะถูกรับขึ้น ไปในเมฆพร้อมกับคนเหล่านั้น และจะได้พบองค์พระผู้เป็นเจ้าในท้องฟ้า อย่างนั้นแหละเราจึงจะอยู่กับองค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นนิตย์” (พระธรรม 1 เธสะโลนิกา 4:16-17)

การปรากฏตัวของผู้ที่ต่อต้านพระคริสต์

เหตุการณ์ที่ติดตามมาหลังจากที่ พระเจ้าทรงรับคริสตจักรขึ้น ไปอยู่กับพระองค์ ก็คือการ ปรากฏตัวของผู้นำของโลกคนหนึ่ง ซึ่งพระคริสตธรรมคัมภีร์ได้ให้สมญานามไว้ต่าง ๆ กัน เช่นในพระ ธรรม 1 เธสะโลนิกา บทที่ 2 อาจารย์เปาโลได้สมญานามว่า เป็น “คนนอกกฎหมาย” “ลูกแห่งความ พินาศ” ท่านอัครสาวกยอห์นได้พูดถึงเขาว่าเป็นปฏิปักษ์ของพระคริสต์ (พระธรรม 1 ยอห์น 2:18) และ เป็นสัตว์ร้าย (พระธรรมวิวรณ์ 13:1-10) และดาเนียล ได้พูดถึงเขาว่า เขาเป็นกษัตริย์ที่กระทำตาม อำเภอใจตัวเอง (พระธรรมดาเนียล 11:36)

อาจารย์เปาโลบอก ให้เรารู้ว่าก่อนที่พระเจ้าจะทรงเทพะพิโรธของพระองค์ลงมายัง โลกมนุษย์ การกระด้างกระเดื่องอย่างใหญ่หลวงต่อพระเจ้าซึ่งเป็นผลเกี่ยวโยงกันกับการประกาศตัวของผู้ที่ต่อต้าน พระคริสต์ จะบังเกิดขึ้น (ดูพระธรรม 2 เธสะโลนิกา 2:3,4) ท่านได้ชี้ให้เห็นว่าเจ้าแห่งความชั่วร้ายก็เริ่ม ทำงานของมันอยู่แล้วอย่างลับ ๆ แต่ยังไม่สามารถสำแดงอำนาจของมัน ให้ปรากฏออกมาอย่างเปิดเผย ได้ ทั้งนี้เป็นเพราะพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงขัดขวางไว้จนถึงเวลา เมื่อคริสตจักรถูกรับขึ้น ไปอยู่กับพระ เจ้าแล้ว นั่นแหละผู้ที่ต่อต้านพระคริสต์จึงจะสามารถ ประกาศตัวเป็นศัตรูของพระเจ้าและของพระบุตร ได้อย่างเปิดเผย (พระธรรม 2 เธสะโลนิกา 2:8-10)

ความทุกข์ลำบากยากเย็นครั้งยิ่งใหญ่

การกบฏต่อพระเจ้าและการเปิดเผยของคนนอกกฏนั้นจะนำมาซึ่งความทุกข์ลำบากอย่างใหญ่หลวง ซึ่งพระเยซูเองก็ได้ตรัสไว้ว่า

“ด้วยว่าในคราวนั้นจะ เกิดความทุกข์ลำบากใหญ่ยิ่งอย่างที่ไม่เคยมีมาตั้งแต่เริ่มโลกมาจนถึงทุกวันนี้และในเบื้องหน้าไม่มีต่อไปอีก ถ้ามิได้ทรงให้วันเหล่านั้นย่นสั้นเข้า จะไม่มีมนุษย์รอดได้เลย แต่เพราะทรงเห็นแก่ผู้เลือกสรร จึงทรงให้วันเหล่านั้นย่นสั้นเข้า” (พระธรรมมัทธิว 24:21-22)

เรารู้เรื่องราวต่าง ๆ ในระหว่างช่วงเวลานี้ ไม่มากนักทั้งนี้เพราะพระคัมภีร์กล่าวไว้แต่เพียงเล็กน้อยเท่านั้น เท่าที่พบก็มี ในพระธรรมดาเนียลส่วนหนึ่ง นอกจากนั้นสามารถที่จะตีความหมายจากพระธรรมวิวรณ์ได้บ้าง

พระธรรมดาเนียล 9:24-27 ได้ให้ความกระจ่างแก่เราว่า มีช่วงเวลาของพระเจ้าอยู่ 7 ปี ในช่วงแรกของเวลา (ประมาณสามปีครึ่ง) นั้น พระองค์จะทรงจัดการกับชนชาติอิสราเอล ด้วยวิถีทางพิเศษของพระองค์ และในช่วงเวลาหลัง (ประมาณ 2 ปีครึ่งเช่นกัน) นี้แหละที่เรียกว่าช่วงเวลาแห่งความทุกข์ลำบากครั้งยิ่งใหญ่ ประชากรจำนวนมากกว่า 1 ใน 3 ของประชากรทั่วโลกจะถูกทำลายให้พินาศไปด้วยการพิพากษา โดยอำนาจเหนือธรรมชาติของพระเจ้า คนเป็นอันมากจะถูกทรมานจนถึงตาย เพราะเหตุที่หันกลับมาเชื่อพระเยซูคริสต์ และสถานการณ์จะเลวร้ายลงอย่างที่สุด จนทำให้บางคนทนอยู่ไม่ไหว และหาทางที่จะฆ่าตัวตาย แต่ก็ไม่สามารถหาพบ พวกเรารู้สึกขอบคุณพระเจ้าเป็นอันมากที่พระวจนะของพระองค์ ได้ให้ความกระจ่างแก่เราว่า พวกเราซึ่งเป็นคริสเตียน จะไม่ต้องผ่านการพิพากษาอันน่ากลัวเหล่านี้

สงครามอารมาเกดอน

ความทุกข์ลำบากยากเย็นครั้งยิ่งใหญ่จะจบลง เมื่อวิญญาณชั่วมากมาย ได้นำผู้ปกครองอาณาจักรต่าง ๆ มารวมกันเพื่อต่อสู้กับพระเจ้าในที่ราบเมกโด ซึ่งอยู่ทางตอนเหนือแคว้นปาเลสไตน์ ท่านยอห์น ได้พรรณนาถึงวิญญาณชั่วสามตนว่า “และมันทั้งสามได้ชุมนุมพวกกษัตริย์ที่ด่าบลหนึ่งซึ่งภาษาฮีบรู เรียกว่า อารมาเกดอน” (พระธรรมวิวรณ์ 16:16) และท่านศาสดาพยากรณ์ เสคาริยาห์ ก็ได้มองเห็นเหตุการณ์นี้ และท่านได้กล่าวว่า

“ดูเถิด วันแห่งพระเจ้ามาถึงแล้ว เมื่อทรัพย์สินที่เขาริบไปจากเจ้านั้น เขาจะแบ่งกันท่ามกลางเจ้า เพราะเราจะรวบรวมประชาชาติทั้งสิ้นให้ทำศึกกับเยรูซาเล็ม เมื่อนั้นจะถูกยึด เขาจะปล้นเอาทรัพย์ในเรือนและข่มเหงผู้หญิง พลเมืองครึ่งหนึ่งจะตกไปเป็นเชลย ประชาชนส่วนที่เหลืออยู่จะไม่ถูกตัดออกเสียจากเมือง แล้วพระเจ้าจะเสด็จออกไปต่อสู้กับประชาชาติเหล่านั้นเหมือนเมื่อพระองค์ทรงต่อสู้ในวัน

สงคราม ในวันนั้น พระบาทของพระองค์จะยืนอยู่ที่ภูเขามะกอกเทศ ซึ่งอยู่หน้าเมืองเยรูซาเล็มด้านตะวันออก (พระธรรมเศคาริยาห์ 14:1-4)

การเสด็จกลับมาขององค์พระเยซูคริสต์

เมื่อองค์พระเยซูคริสต์ เสด็จกลับมาด้วยสง่าราศีของพระองค์ พระองค์ก็จะทรงทำลายศัตรูผู้หาช่องทางที่จะโค่นล้มราชบัลลังก์ให้สิ้นซากไปในพริบตาเดียว ท่านอัครสาวกยอห์น ได้ให้ภาพพจน์ที่เป็นจริงของเหตุการณ์นี้ว่า

“แล้วข้าพเจ้าก็ได้เห็นสวรรค์เปิดออก และดูเถิด มีม้าขาวตัวหนึ่ง พระองค์ผู้ทรงมานั้นมีพระนามว่า “สัตย์ซื่อและสัตย์จริง” พระองค์พิพากษาและทรงกระทำสงครามด้วยความเป็นธรรม

เหล่าพลโยธาในสวรรค์ก็สวมอาภรณ์ผ้าป่านเนื้อละเอียดขาวบริสุทธิ์ ได้นั่งบนหลังม้าขาวตามเสด็จพระองค์ไป มีพระแสงคมออกมาจากพระโอษฐ์ของพระองค์ เพื่อพระองค์จะได้ทรงฟาดฟันบรรดานานาประชาชาติด้วยพระแสงนั้น และพระองค์จะทรงครอบครองเขาด้วยทหาเหล็ก พระองค์จะทรงเหยียบบ่ออย่างุ่นแห่งพระพิโรธอันเจ็บปวดของพระเจ้า ผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด พระองค์ทรงมีพระนามจารึกที่ฉลองพระองค์ และที่ต้นพระอุรุ (โคนขา) ของพระองค์ว่า “จอมกษัตริย์และจอมเจ้านาย” (พระธรรมวิวรณ์ 19:11,14-16)

พญามารชาตानถูกผูกมัดไว้

เหตุการณ์ที่ติดตามมาทันที ภายหลังจากที่สงครามอารมาเกิดอนุตติง ก็คือ การผูกมัดพญามารชาตान และนี่คือข้อความที่ท่านยอห์น ได้รับการคลอใจให้เขียนขึ้น

“แล้วข้าพเจ้าเห็นทูตสวรรค์ องค์หนึ่งลงมาจากสวรรค์ ท่านถือลูกกุญแจของบาดาลนั้นและถือโซ่ใหญ่ และท่านได้จับพญานาคซึ่งเป็นงูดึกดำบรรพ์ ผู้ซึ่งเป็นพญามารและชาตान และมัดมันไว้พันปี แล้วทิ้งมันลงไป ในบาดาลนั้น แล้วได้ลั่นกุญแจประตูปะทรา เพื่อไม่ให้มันล่องลงบรรดาประชาชนได้อีกต่อไป จนครบกำหนดพันปีแล้วจึงจะต้องปล่อยมันออกไปชั่วขณะหนึ่ง” (พระธรรมวิวรณ์ 20:1-3)

สมัยพันปี

หลังจากที่องค์พระเยซูคริสต์เจ้า เสด็จกลับมาในสง่าราศีของพระองค์ปราบปรามศัตรูของพระองค์ ผูกมัดพญามารชาตान และพิพากษาบรรดาผู้ที่รอดตายจากความทุกข์ลำบากครั้งยิ่งใหญ่แล้ว พระองค์ก็ทรงสถาปนาอาณาจักรพันปีขึ้นและเรื่องราวเกี่ยวกับอาณาจักรพันปีนี้ ก็ได้รับการสาธยายไว้อย่างละเอียด โดย ศาสตราพยากรณ์ในพระคัมภีร์เดิม สองท่าน คือ อิชยาห์ และ เศคาริยาห์ อิชยาห์ได้พรรณานาไว้ว่า

“เราจะเปรมปรีดิ์ด้วยเยรูซาเล็ม และขึ้นบานด้วยชนชาติของเรา จะไม่ได้ยินเสียงร้องไห้ในเมืองนั้นอีก และเสียงครวญครางในนั้นจะไม่มีทารกที่มีชีวิตเพียงสองสามวัน หรือคนแก่ที่มีอายุไม่ครบกำหนด เพราะเด็กมักจะมีอายุหนึ่งร้อยปีจึงจะตาย และคนบาปที่มีอายุเพียงหนึ่งร้อยปีจะเป็นที่แข่ง เขาจะสร้างบ้านและเข้าอาศัยอยู่ในนั้น เขาจะปลูกสวนองุ่นและกินผลของมัน” (พระธรรมอิสยาห์ 65:19-21)

องค์พระเยซูคริสต์เจ้าจะทรงนำสันติสุข ความมั่งคั่งและความยุติธรรมที่สมบูรณ์ที่สุด มาสู่มวลมนุษย์ ในเวลานั้น ทุก ๆ คนในโลกจะเชื่อฟังและถวายเกียรติยศแด่พระองค์ในฐานะที่พระองค์ทรงเป็น “จอมเจ้านาย” และจอมกษัตริย์” แม้ว่าบางคนจะไม่แสดงออกนอกหน้าก็ตามที่ประชาชนต่าง ๆ จะอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขเป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์ เศคาริยาห์ ได้ประกาศว่า

“พระเจ้าทรงเป็นกษัตริย์เหนือพิภพทั้งสิ้นในวันนั้นพระเจ้าจะทรงเป็นเอก และพระนามของพระองค์ก็เป็นเอก” (พระธรรมเศคาริยาห์ 14:9)

การกบฏครั้งสุดท้ายของพญามารซาตาน

เมื่อสิ้นสุดสมัยหนึ่งพันปี ซาตานจะได้รับการปลดปล่อยออกมาชั่วระยะเวลาหนึ่ง พระเจ้าทรงเปิดโอกาสให้มันรวบรวมสมัครพรรคพวกของมัน อันได้แก่วิญญาณชั่วทั้งหมด และทุกคนซึ่งปฏิเสธระบอบการปกครองอันชอบธรรมของพระคริสต์ในสมัยพันปี ขึ้นต่อสู้กับพระองค์ (คนที่เชื่อในพระองค์เท่านั้นที่พญามารซาตานไม่สามารถรวบรวมเอาไปเป็นพรรคพวกได้ เพราะเขาไม่กล้าทำอะไรผิดไปจากพระประสงค์ของพระเจ้า) แต่ในที่สุดพญามารซาตานและสมัครพรรคพวกของมัน ก็จะต้องประสบความพราชัยอย่างสิ้นเชิง

“ครั้นพันปีล่วงไปแล้ว ก็จะปล่อยซาตานออกจากคุกที่ขังมันไว้ และมันจะออกไปล่องลางบรรดาประชาชาติทั้งสิ้นที่พิชิตของแผ่นดินโลก คือโหมมและมาโหมม ให้คนมาชุมนุมกันทำศึกและสงคราม และจำนวนคนเหล่านั้น มากมายดุจเม็ดทรายที่ทะเลคนเหล่านั้นยกขบวนออกไปทั่วแผ่นดิน และล้อมกองทัพของธรรมมิทชุน และนครอันเป็นที่รักนั้น แต่ไฟได้ตกลงมาจากสวรรค์เผาผลาญคนเหล่านั้น ส่วนพญามารที่ล่องลางเขาเหล่านั้นก็ถูกโยนลงไปในปีไฟ และกำมะถัน สัตว์ร้ายและคนที่ปลอมตัวเป็นผู้เผยพระวจนะตกอยู่ในนั้น และมันต้องทนทุกข์ทรมานทั้ง กลางวัน และกลางคืนตลอดไปเป็นนิตย์ (พระธรรมวิวรณ์ 20:7-10)

การพิพากษาครั้งสุดท้าย

ทันทีทันใด หลังจากที่พระเจ้าทรงเหวี่ยงพญามารซาตาน ผู้ต่อต้านพระคริสต์ และพยากรณ์เทียมเท็จ ทิ้งลงไปในบึงไฟแล้ว พระองค์ก็จะทรงเผาผลาญโลกและสรรพสิ่งทั้งหลายในโลกให้มลาย

สิ้นด้วยไฟของพระองค์ จากนั้นพระองค์ก็จะเสด็จขึ้นประทับนั่งบนบัลลังก์ของพระองค์ พิพากษาโลก เป็นครั้งสุดท้าย และเป็นครั้งที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ผู้ซึ่งยังไม่ได้ได้รับความรอดทุกคน ไม่ว่าจะอยู่ในยุคสมัยใดจะ ไปรวมกันอยู่จำเพาะพระพักตร์พระองค์ ในสภาพกายที่เป็นขึ้นมาจากความตายและจะถูกพิพากษาโทษ ตามที่เขาควรได้รับ

“ข้าพเจ้าได้เห็นพระที่นั่งใหญ่สีขาวและเห็นท่านผู้ประทับบนพระที่นั่งนั้น เมื่อพระองค์ทรงปรากฏ แผ่นดิน โลกและท้องฟ้าก็หายไป และไม่มีที่อยู่สำหรับแผ่นดิน โลกและท้องฟ้าเลย ข้าพเจ้าได้เห็นบรรดาผู้ที่ตายแล้ว ทั้งผู้ใหญ่และผู้ย่อยยับยืนอยู่หน้าพระที่นั่งนั้น และหนังสือต่าง ๆ ก็เปิดออก” (พระธรรมวิวรณ์ 20:11-12)

ฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกใหม่

เมื่อท่านอัครสาวกยอห์น ได้พรรณนาถึงการพิพากษาครั้งสุดท้ายเสร็จสิ้นลงแล้ว ท่านก็รับบรรยายภาพอันรุ่งโรจน์ของฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกใหม่ ซึ่งจะเป็นบ้านเมืองนิรันดร์ของผู้ที่ได้รับการไถ่โทษบาปแล้ว ต่อไปทันที และไม่มีถ้อยคำอันใดที่จะนำมาอธิบายถึงสิ่งเหล่านี้ ให้จับใจได้ดี เท่ากับพระวจนะของพระเจ้าเอง ท่านยอห์นได้แจ้งให้เราทราบว่

“ข้าพเจ้าได้เห็นท้องฟ้าใหม่ และแผ่นดินโลกใหม่ เพราะท้องฟ้าเดิมและแผ่นดินโลกเดิมนั้น หายไปหมดสิ้นแล้ว และทะเลก็ไม่มีอีกแล้ว ข้าพเจ้าได้เห็นวิสุทธิชนกร คือนครเยรูซาเล็มใหม่เลื่อนลอย ลงมาจากสวรรค์และจากพระเจ้า นครนี้ได้จัดเตรียมไว้พร้อมแล้ว เหมือนอย่างเจ้าสาวแต่งตัวไว้สำหรับสามี ข้าพเจ้าได้ยินเสียงดังมาจากพระที่นั่งว่า คุณเกิด พลับพลาของพระเจ้าอยู่กับมนุษย์แล้ว พระองค์จะทรงสถิตกับเขา เขาจะเป็นชนชาติของพระองค์ และพระเจ้าเองจะประทับอยู่กับเขา พระองค์จะทรงเช็ด น้ำตาทุก ๆ หยดจากตาของเขา ความตายจะไม่มีอีกต่อไป การคร่ำครวญการร้องไห้ และการเจ็บปวด จะไม่มีอีกต่อไป เพราะยุคเดิมนั้นได้ผ่านพ้นไปแล้ว” (พระธรรมวิวรณ์ 21:1-4)

หัวข้อต่าง ๆ เหล่านี้ เป็นลำดับเหตุการณ์แห่งวาระสุดท้ายของโลก ตามที่พระเจ้าได้เปิดเผยให้เราทราบในพระวจนะของพระองค์ การแยกออกเป็นหัวข้อ ๆ เช่นนี้ ทำให้สามารถมองเห็นแผนการอันยิ่งใหญ่แห่งการไถ่โทษบาปของมนุษย์ได้อย่างแจ่มชัด ข้าพเจ้าเชื่อว่า ไม่มีใครที่จะสามารถเข้าใจคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ได้อย่างถูกต้อง ถ้าหากเขายังไม่เข้าใจถึงความเกี่ยวข้องกัน ไปเป็นลำดับ ๆ ของเหตุการณ์ต่าง ๆ เหล่านี้

ขอให้จำไว้ว่า เหตุการณ์ขั้นต่อไปในแผนการของพระเจ้าคือ การรับผู้ที่เชื่อในพระองค์ขึ้นไป ทั้งเป็น สิ่งนี้แหละที่เป็นความหวังเพียงประการเดียวของคริสตจักร เพราะว่ามันเป็นเหตุการณ์ลำดับแรกของเหตุการณ์อื่น ๆ ที่จะตามมาภายหลัง อันจะนำพระพรมากมายมาสู่มวลมนุษยชาติแต่สิ่งที่สำคัญสำหรับท่านก็คือ ท่านพร้อมแล้วหรือยัง ที่จะต้อนรับการเสด็จกลับมาของพระเยซูคริสต์ พระองค์

อาจจะเสด็จมาในชั่ววินาทีใดวินาทีหนึ่งก็เป็นได้ และผู้ที่ยอมรับพระองค์อย่างจริงใจเท่านั้นที่จะได้รับการรับขึ้นไปอยู่กับพระองค์ ถ้าหากท่านยังมิได้รับความรอด ท่านก็จะถูกละไว้ให้เผชิญกับความระทมทุกข์อันน่าหวาดหวั่นของช่วงเวลาแห่งความทุกข์ลำบากครั้งยิ่งใหญ่ ขอให้ท่านสดับฟังเสียงเรียกร้องของพระองค์และตอบรับชวนเชิญอันอ่อนหวานและน้อมนวลของพระองค์ อันเป็นตอนสรุปของพระธรรมวิวรณ์ทั้งเล่ม (พระธรรมวิวรณ์ 22:17)

บทที่ 5 เหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นก่อนการเสด็จกลับมาของพระ

เยซูคริสต์

ตามลำดับขั้นตอนของการศึกษาเรื่องราวเกี่ยวกับการเสด็จกลับมาของพระเยซูคริสต์นี้ เราได้กล่าวมาแล้วว่าการเสด็จมาครั้งที่สองของพระเยซูคริสต์ เป็นความหวังสุดท้ายของโลก เราได้แสดงให้เห็นว่าเรากำลังดำเนินชีวิตอยู่ใต้ร่มพระคุณของพระเจ้า ซึ่งก็คงจะไม่แตกต่างอะไรกันกับที่เราจะพูดว่า พระเจ้าได้ประทานความรอดให้ทุก ๆ คนที่ศรัทธาในพระเยซูคริสต์ แต่ขณะเดียวกัน พระองค์ได้ทรงอนุญาตให้พญามารซาตานเป็น “พระของยุคนี้” (พระธรรม 2 โครินธ์ 4:4) เราได้พูดว่า ทุกวันนี้เป็นช่วงระหว่างการเสด็จมาครั้งแรกของพระเยซูคริสต์กับครั้งที่สอง และเราได้แจ้งให้เห็นด้วยว่า การเสด็จกลับมาขององค์พระเยซูคริสต์เจ้า จะเป็นสองระยะ คือระยะแรก พระองค์จะเสด็จมาเรียกผู้ที่ตายไปแล้วในพระองค์ให้ฟื้นคืนชีวิตขึ้นมาและรับผู้ที่เชื่อในพระองค์ที่ยังมีชีวิตอยู่ขึ้นไปอยู่กับพระองค์ และแล้วก็ติดตามมาด้วยเวลาสั้น ๆ ที่เรียกว่า ช่วงเวลาแห่งความทุกข์ลำบากครั้งยิ่งใหญ่ และพระเยซูคริสต์จะเสด็จกลับมาเพื่อสถาปนาระบอบการปกครองอันชอบธรรมของพระองค์บนแผ่นดินโลก

เราได้พยายามที่จะแสดงความจริงเหล่านี้ให้เห็นอย่างชัดเจน แต่ไม่ต้องสงสัยเลยว่าบางคนจะไม่เข้าใจหลายสิ่งหลายอย่างที่เรากล่าวถึง เพราะใครก็ตาม ที่ศึกษาเรื่องราวการเสด็จกลับมาของพระเยซูคริสต์อย่างผิวเผิน หรือศึกษาแต่ตอนที่สำคัญ ๆ และนำเอาใจใส่เท่านั้นก็จะเป็นไปในรูปนี้ทุกคน แม้แต่ท่านอาจารย์เปาโล ก็ยังเคยได้รับประสบการณ์เกี่ยวกับปัญหาเหล่านี้เมื่อท่านเขียนจดหมายไปยังคริสเตียนในเมืองเธสะโลนิกา บางคนถึงกับคลั่งไคล้ไหลหลงอยากจะได้เห็นการเสด็จกลับมาของพระองค์จนไม่เป็นอันทำมาหากิน และเที่ยวป่าวร้องว่าพระเยซูกำลังจะเสด็จกลับมาในไม่ช้านี้แล้วส่วนคนอื่น ๆ เมื่อไปตรวจสอบดูข้อพระธรรมคัมภีร์บางข้อซึ่งพวกศาสนาดพยากรณ์ในพระคัมภีร์เดิมได้กล่าวถึงเกี่ยวกับ “วันขององค์พระผู้เป็นเจ้า” แล้วก็ทักท้วงว่าตัวพวกเขาเองจะต้องผ่านช่วงเวลาแห่งความทุกข์ลำบากครั้งยิ่งใหญ่ คือพวกนี้สรุปเอาเองว่า พระคริสต์จะไม่เสด็จกลับมาจนกระทั่งหลังจากที่พวกเขาได้ผ่านช่วงเวลาอันน่าประหวั่นพรั่นพรึงนี้ไปเสียก่อน และผลลัพธ์ก็คือคนพวกนี้มีชีวิตอยู่อย่าง “ซังกะตาย” ไปวัน ๆ ขาดความสุขชื่นชมยินดี และหมดอาลัยตายอยากที่จะได้เห็นการเสด็จกลับมาของพระเยซูคริสต์เหมือนดังแต่ก่อน เพราะฉะนั้น อาจารย์เปาโลจึงเขียนไว้ในพระธรรม 2 เธสะโลนิกา บทที่สองว่า

“อย่าให้ใจของท่านหวั่นไหวง่าย หรือตื่นตระหนกตกใจไม่ว่าจะเป็นโดยทางวิญญูณหรือโดยทางคำพูดหรือโดยทางจดหมาย เป็นเชิงว่ามาจากเรา อ้างว่าวันขององค์พระผู้เป็นเจ้ามาถึงแล้ว” (พระธรรม 2 เธสะโลนิกา 2:2)

หมายความว่าข่าวต่าง ๆ ที่เขาได้ยินหรือได้ทราบมาว่าวันขององค์พระผู้เป็นเจ้ามาถึงแล้ว เป็นข่าวที่จะทำให้ความคิดของเขาเข้าไป ไม่ว่าข่าวนั้นจะมาทางอำนาจเหนือธรรมชาติที่สมมุติกันขึ้น หรือมาทางจดหมายซึ่งอ้างว่าเป็นจดหมายของท่าน

อาจารย์เปาโลได้แจ้งให้เราทราบต่อไปอีกว่า วันขององค์พระผู้เป็นเจ้าจะยังไม่มาถึงเพราะว่า เหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นสามเหตุการณ์ ยังไม่อุบัติขึ้น คือ “การทรยศต่อพระคริสต์” (ข้อ 3) “การปรากฏตัวของคนนอกกฎหมาย (ข้อ 3) และ “การออกไปของผู้หน่วงเหนี่ยว” (ข้อ 6,7)

การทรยศต่อพระคริสต์

เหตุการณ์แรกก็คือ “การทรยศต่อพระคริสต์

“อย่าให้ผู้ที่หนึ่งผู้ใดล่อลวงท่าน โดยทางหนึ่งทางใดเลย เพราะว่าวันนั้นจะไม่มาถึงจนกว่าจะมีการทรยศเสียก่อน” (พระธรรม 2 เธสะโลนิกา 2:3)

คำว่า “การทรยศ” มาจากภาษากรีก ซึ่งมักจะใช้กันในความหมายที่ว่า “การถอยออกจากความศรัทธา” แต่ความหมายเช่นนี้ ไม่ตรงกับความหมายเดิมของคำในสมัยที่กรีกเรื่องอำนาจ คำ ๆ นี้ใช้อธิบายถึงการกบฏทหารหรือทางการเมือง และในพระคัมภีร์ฉบับกรีกได้ใช้คำ ๆ นี้แทน “การกบฏต่อพระเจ้า” นอกจากนี้ใน 2 เธสะโลนิกานี้แล้วก็ไม่มีพบคำ ๆ นี้อีกเลยในพระคัมภีร์ใหม่ นอกจากนี้ในพระธรรมกิจการบทที่ 21:31 แต่ในข้อนี้ใช้คำว่า “ละทิ้ง” ซึ่งก็มีความหมายทำนองเดียวกัน อาจารย์เปาโลได้บอกกับคริสเตียนชาวยิว ว่าให้ “ละทิ้ง” ธรรมเนียมเก่าเสีย เพราะการที่จะรักษาธรรมเนียมเก่าอยู่นั้น ก็เท่ากับเป็นการดูหมิ่น พระเยซูคริสต์และเป็นการปฏิเสธแผนการไถ่บาปอันสมบูรณ์ของพระองค์ คำว่า “ทรยศ” นั้นไม่ได้มีความหมายแต่เพียงว่า หนีออกจากสภาพเดิม หรือปลื้มตัวออกมาอย่างไม่เอาใจใส่เท่านั้น แต่หมายความว่า การปฏิเสธอย่างเจาะจงต่อการสอนที่แน่นอน การเป็นปฏิปักษ์ต่ออำนาจที่เหนือกว่าหรือการก่อการกำเริบต่อพระเจ้า (อาจารย์เปาโลได้พูดถึงการกบฏ โดยแสดงว่าชาวเธสะโลนิกาเคยได้รับคำสั่งเกี่ยวกับเหตุการณ์นี้มาก่อนแล้ว)

นับแต่สมัยของอัครสาวกจนถึงปัจจุบัน ผู้สอนเทียมเท็จมากมายได้ปฏิเสธไม่ยอมรับความจริงที่สำคัญ ๆ ของพระคริสต์ธรรมคัมภีร์ ปฏิปักษ์ของพระคริสต์ได้ประหารประหารสมาชิกคริสตจักรของพระองค์อย่างทารุณ ผู้ที่ไม่เชื่อพระเจ้าได้เหยียดหยันพระองค์ และลัทธิอเทวนิยม (ไม่เชื่อว่ามีพระเจ้า) เกิดขึ้นมาแล้วก็หายไป แล้วก็เกิดขึ้นอีก เป็นเช่นนี้สลับกันไปเรื่อย ๆ แต่กบฏสำคัญซึ่งจะจัดกิจการขึ้นทั่วโลกเพื่อต่อต้านพระเจ้า ตามที่พรรณนาไว้ในพระธรรม 2 เธสะโลนิกา บทที่ 2 ก็ยังไม่ได้เกิดก่อนที่วันขององค์พระผู้เป็นเจ้ามาถึง

การปรากฏตัวของมารนอกกฎหมาย

การกบฏต่ออำนาจการปกครองของพระเจ้าที่ยิ่งใหญ่และผิดมนุษย์มานาครั้งนี้ จะเกิดขึ้นพร้อมกับการปรากฏตัวของผู้ต่อต้านพระคริสต์ ซึ่งจะมาในฐานะหัวหน้ากบฏ และผู้ก่อตั้งองค์การนอกกฎหมาย

“...และคนนอกกฎหมายนั้นจะประจักษ์แจ้งคือลูกแห่งความพินาศ ผู้กีดกันขัดขวาง และยกตัวขึ้นต่อผู้อะไร ๆ ...ที่เขาไหว่นมัสการนั้น แล้วมันก็นั่งในพระวิหารของพระเจ้า ประกาศตัวว่าเป็นพระเจ้า” (2 เธสะโลนิกา 2:3-4)

พระคริสตธรรมคัมภีร์เรียกผู้นี้ว่า “คนของบาป” แต่ตามสำเนาต้นฉบับภาษากรีกที่ดีที่สุด ใช้คำว่า “คนนอกกฎหมาย” และยังสามารถเรียกว่า “ลูกแห่งความพินาศ” อีกด้วยซึ่งคำหลังนี้ชาวยิวใช้เพื่อแสดงให้เห็นถึงลักษณะของคนที่มีชีวิตอยู่ภายใต้การบังคับควบคุมของอำนาจความชั่วร้าย และการตกอยู่ในปลักแห่งการสาปแช่งของพระเจ้า การกบฏของมนุษย์ต่อพระเจ้าจะถึงจุดสุดขั้วในตัวเขา เขาจะปรากฏตัวให้ประจักษ์แก่โลกอย่างชนิดที่ว่า ไม่มีใครจะทันได้รู้เนื้อรู้ตัว พยายามหาทางที่จะเลียนแบบการปรากฏพระกายอันยิ่งใหญ่ของพระเยซูคริสต์ เมื่อพระองค์จะเสด็จกลับมาอีกครั้งอาจารย์เปาโล ใช้คำซึ่ง

“อ้างถึงผู้ต่อต้านพระคริสต์ 3 ครั้งใน 2 เธสะโลนิกาโดยชี้ให้เห็นว่า คนนอกกฎหมายคนนี้จะปรากฏตัวออกมาในลักษณะคล้าย ๆ กับพระเยซูคริสต์ (ดู 2 เธสะโลนิกา บทที่ 2:3,6,8)

จะอ้างตัวว่าเป็นพระเจ้า

ท่านอัครสาวกเปาโล ได้สอนอย่างชัดเจนว่า ผู้ต่อต้านพระคริสต์จะต่อสู้ขัดขวางการทำงานทุกอย่างที่เป็นการปฏิบัติตามวิถีทางของศาสนาที่แท้จริง เขาจะตั้งตัวเองขึ้นเป็นผู้ยิ่งใหญ่เหนือบรรดาพระทั้งปวงที่คนทั่วไปกราบไหว่นมัสการ และเขาจะสร้างบัลลังก์สำหรับตัวเองขึ้นในพระวิหาร

“ผู้กีดกันขัดขวาง และยกตัวขึ้นต่อผู้อะไร ๆ ...ที่เขาไหว่นมัสการนั้น แล้วมันก็นั่งในพระวิหารของพระเจ้า ประกาศตัวว่าเป็นพระเจ้า” (พระธรรม 1 เธสะโลนิกา 2:4)

คำว่า “พระวิหารของพระเจ้า” ในที่นี้ จะต้องหมายความว่าพระวิหารที่จะถูกสร้างขึ้นใหม่ในกรุงเยรูซาเล็มเป็นแน่ เพราะเป็นการสอดคล้องต้องกันกับคำเตือนของพระเยซูคริสต์ที่มีต่อชาวยิวในเรื่อง “สิ่งอันน่าสะอิดสะเอียน” อันจะเป็นเครื่องหมายแสดงถึงการเริ่มต้นของความทุกข์ลำบากครั้งยิ่งใหญ่ (ดูมัทธิว 24:15-21) ริชาร์ดวัลฟได้อธิบายไว้ในหนังสือ คำอธิบาย 2 เธสะโลนิกา ของเขาว่าพวกนักสอนศาสนาสมัยคริสตศวรรษแรก ๆ นั้น ส่วนใหญ่นิยมตีความพระคัมภีร์ตามตัวอักษร ท่านได้ยกเอาข้อความจากภาษากรีก (ค.ศ.120-202) มาอ้างไว้ในหนังสือของท่านว่า “ก่อนที่ผู้ต่อต้านพระคริสต์จะได้อ้างผลาญทุกสิ่งทุกอย่างในโลก มันจะปกครองโลกอยู่เป็นเวลา 3 ปีกับ 6 เดือน และมันจะนั่งใน

พระวิหารแห่งกรุงเยรูซาเล็ม” ข้อความตอนนี้ประจวบกันได้อย่างเหมาะเจาะกับการอธิบายลักษณะของ ผู้ต่อต้านพระคริสต์ ในพระธรรมดาเนียล 11:36-38 ซึ่งได้วาดภาพให้เราเห็นว่า มันจะรวบรวมสมักร พรรคพวกเป็นจำนวนมหาศาล ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นผู้ที่มีความเชื่อในโซกลาง กราบไหว้รูปเคารพ และ นมัสการภูติผีปีศาจอันเกิดจากการหลอกลวงของมัน ขึ้นต่อสู้กับพระเจ้า มันจะกระทำจนถึงขนาด ประกาศตัวว่า มันคือพระเจ้า และในพระธรรมวิวรณ์ บทที่ 13 ก็ยังได้วาดภาพให้เราเห็นชัดเช่นกันว่า มันเป็นผู้ครอบครองโลก ซึ่ง “กล่าวคำหมิ่นประมาทต่อพระเจ้า” และซึ่งทำสงครามกับธรรมิกชน อัน ได้แก่คนเหล่านั้นซึ่งหันกลับมาหาพระเยซูคริสต์ในระหว่างที่เกิดความทุกข์ลำบากครั้งยิ่งใหญ่

คน ๆ นี้ อาจจะมีชีวิตอยู่ในวันนี้ก็เป็นได้ แต่เขาจะยังไม่ปรากฏตัวออกมาในฐานะที่เป็นผู้ ต่อต้านพระคริสต์ จนกว่าเขาจะทำลายกติกา 7 ปี ด้วยฝีมือของชาวยิว และตั้งรูปจำลองรูปหนึ่งในพระ วิหารของชาวยิว สิ่งเหล่านี้พยากรณ์ไว้ในพระธรรมดาเนียล บทที่ 9 ข้อ 27 สำเร็จบริบูรณ์และเหตุการณ์ ตอนนี้ก็ตรงกับคำพยากรณ์ ที่องค์พระเยซูคริสต์เจ้าได้ทรงพยากรณ์ไว้ดังนี้

“เหตุฉะนั้น เมื่อท่านทั้งหลายเห็นสิ่งอันน่าสะอิดสะเอียนซึ่งกระทำให้เกิดความวิบัติตาม พระ วาจนะที่ตรัสโดยดาเนียลผู้เผยพระวาจนะนั้น ตั้งอยู่ในสถานบริสุทธิ์...

“ด้วยว่าในคราวนั้นจะเกิดความทุกข์ลำบากครั้งยิ่งใหญ่ อย่างที่ไม่เคยมีตั้งแต่เริ่มโลกมาจนถึง ทุกวันนี้ และในเบื้องหน้าจะไม่มีต่อไปอีก” (พระธรรมมัทธิว 24:15,21)

กล่าวโดยสรุป การกบฏต่อพระเจ้าซึ่งจะเกิดขึ้นแพร่หลายทั่วโลก ภายใต้การนำของคนนอก กฎหมาย จะต้องเกิดขึ้นก่อนวันแห่งการพิพากษาขององค์พระผู้เป็นเจ้า อาจารย์เปาโล มีความประสงค์ที่ จะให้คริสเตียนชาวเมืองเธสะโลนิกา ได้รู้ถึงสิ่งเหล่านี้ ดังนั้นจึงทำให้พวกเขาไม่กลัวว่าพวกเขาจะต้อง เข้าสู่ช่วงเวลาอันน่าประหวั่นพรึงนั้น

ผู้ที่หวังเหนี่ยว

เมื่อได้เดือนสตติคริสเตียนชาวเมืองเธสะโลนิกา ด้วยเหตุการณ์ที่พอจะมองเห็นได้โดยง่าย สอง เหตุการณ์ ซึ่งจะต้องอุบัติขึ้นก่อนวันขององค์พระผู้เป็นเจ้าไปแล้ว อาจารย์เปาโล ก็ได้นำเอาเหตุการณ์ อันที่สาม เข้ามาสู่ความสนใจของพวกเขา ซึ่งเหตุการณ์ตอนนี้ พวกเขาก็ได้เคยถกเถียงกันมาก่อนแล้ว

“ท่านก็รู้จักสิ่งนั้นที่กำลังหวังเหนี่ยวมันไว้ในขณะนี้ เพื่อมันจะปรากฏออกมาได้ต่อเมื่อถึง เวลาของมัน เพราะว่าอำนาจลึกลับนอกกฎหมายนั้นก็จะเริ่มทำงานอยู่แล้ว แต่ผู้ที่คอยหวังเหนี่ยว เดียวนี้ นั้น จะยังหวังเหนี่ยวอยู่นอกออกไปให้พ้น” (พระธรรม 2 เธสะโลนิกา 2:6,7)

พระเจ้าได้ทรงตั้งผู้หวังเหนี่ยวไว้ในโลกก็เพื่อที่จะป้องกันไม่ให้การกบฏและการกระทำ ความผิด ความบาปของมนุษย์ สามารถสำแดงออกมาได้อย่างเต็มที่ ซึ่งเราจะเห็นเมื่อคนนอกกฎหมาย ต้องตกอยู่ในความควบคุม เนื่องจากคริสเตียนชาวเมืองเธสะโลนิกา มีความเข้าใจแล้วว่า ผู้หวังเหนี่ยว

นั่นคือใคร ดังนั้น อาจารย์เปาโล จึงไม่จำเป็นต้องกล่าวซ้ำอีกว่า ใครเป็นผู้หวังเหนี่ยว นักศึกษาพระคริสตธรรมตลอดหลายศตวรรษที่ผ่านมา ต่างพยายามที่จะกำหนดลักษณะเฉพาะตัวของผู้หวังเหนี่ยว บ้างก็ว่า เหมือนกับ จักรวรรดิโรมัน บ้างก็ว่าเป็นประเทศยิว หรือบางทีก็ว่า เป็นรัฐบาลของโลก เพราะว่าเป็นสิ่งที่คงอยู่ตลอดยุคของคนต่างชาติ (คือยุคหลังจากที่พระเยซูคริสต์สิ้นพระชนม์แต่ทั้งหมดก็ไม่ได้ถูกต้องตรงกับพระคัมภีร์และความเจริญทางประวัติศาสตร์

พระวิญญาณบริสุทธิ์สถิตอยู่ในคริสตจักร

เมื่อไม่กี่ปีมานี้ นักศึกษาพระคริสตธรรมบางพวกได้สรุปว่า อาจารย์เปาโลพูดถึงคริสตจักรและการสถิตอยู่ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ทั้งนี้ โดยใช้คำบางคำในพระธรรม 2 เศสะโลนิกา บทที่ 2 ข้อ 6 และข้อ 7 ได้ชี้ให้เห็นว่าอาจารย์เปาโลได้อ้างถึงผู้หวังเหนี่ยวว่า เป็นทั้งอำนาจและมีสภาพเป็นบุคคล

คริสตจักร ก็คือ อำนาจของผู้หวังเหนี่ยว เพราะว่าคริสเตียนเป็น “เกลือแห่งแผ่นดินโลก” (พระธรรมมัทธิว 5:13) ซึ่งจะคอยค้ำจุนอำนาจทุจริตของความชั่วการดำเนินชีวิตของคริสเตียนที่ประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ เป็นความสว่างที่ส่องแสงอยู่ใน โลกแห่งความมืดและการประกาศพระวาระของพระเจ้า นั่น ก็เป็นเครื่องขัดขวางความชั่วร้ายทั้งปวง สิ่งที่น่าสมควรยกย่องหลายประการของสังคมยุคใหม่ และความเจริญก้าวหน้าต่าง ๆ ซึ่งเป็นที่น่าภาคภูมิใจของมนุษยชาติ นั้น แท้จริงแล้วก็เกิดมาจากความเชื่อของคริสเตียนนั่นเอง ในสมัยที่คริสตจักรยังไม่ได้เป็นรูปเป็นร่างเหมือนเช่นทุกวันนี้ แต่ถึงกระนั้นก็ยังดี ก็ยังได้ช่วยคนเป็นอันมากที่ตกอยู่ในความมืดบาป และหมดหวังในชีวิตให้หลุดพ้นจากความมืดบาปและกลับมีความหวังใหม่ในชีวิตได้ อาจารย์เปาโล ได้แสดงให้เห็นว่า สิ่งเหล่านี้ได้รับการจัดการโดยฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ หรือผู้ที่คอยหนุนเหนี่ยวของแต่ละบุคคลนั่นเอง พระองค์สถิตอยู่ในคริสเตียนทุกคน (1 โครินธ์ 6:19) และพระองค์ทรงตั้งพวกเขาไว้เป็นเครื่องขัดขวางที่ทำงานอย่างได้ผลในการป้องกันมิให้โรคมะเร็งของสังคมมนุษย์เจริญเติบโตจนถึงที่สุด

ถึงแม้ว่า “อำนาจลึกลับนอกกฎหมาย” ซึ่งเป็นหลักสำคัญแห่งความชั่วร้ายในการทำงานของพญามารชาต และในการประพฤติกของคนทรยศ จะเริ่มทำงานอยู่แล้วก็ตามการกบฏทั่วโลกต่อพระเจ้าภายใต้การนำของคนนอกกฎหมายก็ยังไม่สามารถอุปถัมภ์ขึ้นตราบเท่าที่คริสเตียนซึ่งประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ยังคงอธิษฐานอยู่อย่างสม่ำเสมอ เป็นพยาน และดำเนินชีวิตอยู่ในโลกนี้อย่างสมบูรณ์ อาจารย์เปาโลกล่าวไว้ว่า “...แต่ผู้ที่คอยหนุนเหนี่ยวเดี่ยวนั้นนั้น จะยังหนุนเหนี่ยวอยู่จนออกไปให้พ้น” (พระธรรม 2 เศสะโลนิกา 2:7) ข้อนี้หมายความว่าถึงเวลาที่คริสเตียนทุกคน (ซึ่งพระวิญญาณบริสุทธิ์สถิตอยู่ด้วย) จะถูกรับขึ้นไปอยู่กับพระคริสต์ แต่แน่นอนทีเดียว ย่อมจะไม่หมายความว่าพระภาคที่สามของพระองค์ตรีเอกานุภาพจะไม่สถิตอยู่ในโลกนี้อีกต่อไป เพราะในพระธรรมวิวรณ์ บทที่ 7 ได้แสดงให้เห็นว่า ในระหว่างเวลาแห่งความทุกข์ลำบากนั้น จะมีชาวยิวจำนวน 144,000 คน พร้อมกับคนต่างชาติ

อีกเป็นจำนวนมาก กลับใจมาหาพระเจ้า และเราก็ทราบกันดีว่าไม่มีใครเลยที่จะสามารถรับเอาพระเยซูคริสต์ได้ หากว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์มิได้ทำพระราชกิจของพระองค์ในจิตใจของเขา ดังนั้นจึงอาจสรุปได้เลยทีเดียวว่า การออกไปของพระองค์นั้นหมายความว่าความถึงพระองค์จะไม่ทรงปฏิบัติพระราชกิจในฐานะที่ทรงเป็นผู้ที่คอยหวังเหนี่ยว ต่อไปอีกเท่านั้นส่วนพระองค์เองก็ยังคงสถิตอยู่ในโลกนี้และปฏิบัติพระราชกิจอื่น ๆ ต่อไป

การปราศรัยของผู้ต่อต้านพระคริสต์

เรารู้เพียงว่าคนนอกกฎหมายจะปรากฏตัวออกมาในเวลาไม่นานนัก หลังจากที่คริสตจักรถูกรับขึ้นไปแล้ว และเขาจะประสบความสำเร็จอย่างแน่นอนที่สุด เมื่อเราจะพิจารณาถึงข้อพระธรรมที่กล่าวถึงลักษณะและการปรากฏตัวของเขาในฐานะที่เป็นผู้ต่อต้านพระคริสต์แล้ว เราก็ย่อมจะรู้ได้อย่างแน่ชัดว่า เขาจะต้องปราศรัยโดยสิ้นเชิง เพราะว่าพระเยซูคริสต์นั้นทรงฤทธานุภาพยิ่งใหญ่มากกว่าเขามากมายนัก จนถึงกับว่า เมื่อพระองค์ทรงปรากฏพระกายอย่างรวดเร็วยิ่งพร้อมด้วยสง่าราศีของพระองค์ในฟ้าสวรรค์นั้น เพียงแต่ลมพระโอษฐ์ของพระองค์ ก็เพียงพอแล้วที่จะทำลายมนุษย์ผู้หยิ่งโส และกล่าวคำหมิ่นประมาทเย้ยหยันพระเจ้า และประกาศตัวเองว่า เป็นพระเจ้า

“ขณะนั้น คนนอกกฎหมายนั้นก็จะปรากฏตัวขึ้น และพระเยซูเจ้าจะทรงประหารมันด้วยลมพระโอษฐ์ของพระองค์ และทรงผลาญให้สูญไปด้วยการปรากฏ และการเสด็จมาของพระองค์” (พระธรรม 2 เธสะโลนิกา 2:8)

พี่น้องคริสเตียนที่รักทุกคน (พระธรรม 2 เธสะโลนิกา ได้ถูกบันทึกเพื่อจะใช้เป็นเครื่องเตือนใจของท่านด้วย ท่านอาจสงสัยว่า ในเมื่อพระคริสต์ตอนนี้ก็กล่าวแต่เฉพาะเรื่องการกบฏครั้งยิ่งใหญ่ภายใต้การบงการของผู้ต่อต้านพระคริสต์ ซึ่งก็ไม่ได้เกี่ยวข้องกับอะไรกับเราเลย เพราะว่าเวลานั้นเราก็ไม่ได้อยู่ในโลกนี้แล้ว แล้วเรายังจะไปสนใจอะไรกับมันทำไมเล่า? มันเป็นเรื่องมือที่จะใช้กระตุ้นให้เกิดความอยากรู้อยากเห็นหรือปลุกเร้าความสนใจกระนั้นหรือ? พระเจ้าทรงห้ามมิให้กระทำเช่นนี้แก่เราทั้งหลาย ก็เพื่อที่จะให้เป็นคำสั่งและคำสอนสำหรับเราทั้งหลายผู้เป็นบุตรของพระองค์ เหมือนดังเช่นจดหมายของอาจารย์เปาโล ที่มีไปยังคริสเตียนชาวเมืองเธสะโลนิกา ได้ช่วยให้คริสเตียนที่นั่นคลายจากความหลงผิดไปได้ และทำให้พวกเขาเลิกจากการประพฤติดีที่ผิด ๆ เหล่านั้นเสีย ความจริงที่ว่า พระเยซูคริสต์อาจเสด็จกลับมาเมื่อใดก็ได้ นั่น ทำให้เราทั้งหลายมีความกระตือรือร้นอยู่เสมอที่จะได้เห็นการปรากฏของพระองค์ และครองชีวิตอยู่ในทางแห่งความบริสุทธิ์ นอกจากนี้ยังทำให้เราสามารถพูดได้อย่างมั่นใจ และมีหลักมีเกณฑ์ทุกครั้ง ที่เราเป็นพยานให้แก่ผู้ที่ยังไม่ได้รับความรอด และหาที่จะนำเขามาหาพระเยซูคริสต์

ข้าพเจ้าขอวิงวอนท่านผู้ซึ่งเคยได้ยื่นข่าวประเสริฐของพระเจ้ามากมายหลายครั้งแล้ว เมื่อการพิพากษาของพระเจ้าต่อสิ่งที่เสื่อมทรามได้ตกลงมายังพื้นพิภพ คนเป็นอันมากจะถูกพญามารซาตาน ล่อลวงจนกระทั่งเขาเหล่านั้นปฏิเสธที่จะกลับใจมาหาพระเจ้า พระวาระของพระเจ้า ตอนนี้ได้กล่าวไว้ อย่างเคร่งครัดว่า

“ขณะนั้น คนนอกกฎหมายนั้นก็จะปรากฏตัวขึ้น และพระเยซูเจ้าจะทรงประหารมันด้วยลมพระโอษฐ์ของพระองค์ และทรงผลาญให้สูญไปด้วยการปรากฏและการเสด็จมาของพระองค์

คนนอกกฎหมายนั้นจะมาโดยการคลบบังตาของซาตานพร้อมกับอิทธิฤทธิ์ต่าง ๆ และหมายสำคัญ และการอัศจรรย์บนความเท็จ

และอุบายธรรมต่าง ๆ สำหรับคนเหล่านั้นที่จะต้องพินาศ เพราะเขาทั้งหลายไม่ได้รักความจริงเพื่อจะรอดได้

เพราะเหตุนี้พระเจ้าจึงทรงให้ความลุ่มหลง มาครอบงำเขา ให้เขาเชื่อสิ่งที่เท็จ เพื่อคนที่ไม่เชื่อความจริง แต่ยินดีในการอธรรมจะได้ถูกพิพากษาลงโทษสิ้นทุกคน (พระธรรม 2 เธสะโลนิกา 2:8-12)

ทำไมท่านจึงไม่ก้มศีรษะลงแล้วอธิษฐานเสียเล่า “โอข้าแต่พระเยซูคริสตเจ้า ข้าพเจ้ารู้ว่าข้าพเจ้าเป็นคนบาป ข้าพเจ้าเชื่อพระวาระของพระองค์ที่กล่าวว่า ทุกคนเป็นคนบาป และขาดการถวายเกียรติยศแก่พระเจ้า ข้าพเจ้าเชื่อว่าพระคัมภีร์ทุกตอนที่กล่าวถึงพระองค์นั้นเป็นความจริง ข้าพเจ้ารู้ว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าเที่ยงแท้ และเป็นมนุษย์โดยสมบูรณ์ พระชนม์ชีพของพระองค์นั้นก็บริสุทธิ์ ซึ่งข้าพเจ้าไม่สามารถที่จะมีชีวิตให้เหมือนกับพระองค์ได้ และข้าพเจ้าสมควรจะต้องตาย และรับโทษตามความผิดบาปของข้าพเจ้านั้น เพื่อความผิดบาปทั้งหลายของข้าพเจ้า และรู้ว่าพระองค์ทรงฟื้นคืนพระชนม์ขึ้นจากความตาย พระองค์ได้ทรงชดให้หนี้ความผิดบาปทั้งสิ้นแล้ว บัดนี้ข้าพเจ้าขอต้อนรับพระองค์เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าวางใจพระองค์และพระองค์ผู้เดียวเท่านั้น สำหรับความรอดของข้าพเจ้า”

หากท่านได้กระทำเช่นนั้นด้วยความจริงใจ ท่านก็สามารถที่จะอ้างพระสัญญาที่พระเยซูคริสต์ได้ทรงให้ไว้เมื่อพระองค์ตรัสว่า... “ผู้ที่มาหาเรา เราจะไม่ทิ้งเลย” (พระธรรมยอห์น 6:37)

ความหวังสุดท้ายของโลก

ถ้ามนุษย์ขาดอาหาร จะตายภายใน 40-60 วัน

ถ้าขาดน้ำ จะตายภายใน 7-10 วัน

ถ้าหากขาดลมหายใจ จะตายภายในไม่กี่นาที

แต่ถ้าหากมนุษย์ขาดความหวัง

จะตายภายในวินาทีนั่นเอง

ตัวอย่างเคยปรากฏมาแล้วนับร้อยไม่ถ้วน

ความหวังของโลกนี้อยู่ที่ไหน?.....อนาคต.....สันติภาพ.....

เศรษฐกิจหรือว่าการเมือง

เราขอแสดงความหวังที่แท้จริงของมวลมนุษย์

เป็นเหตุการณ์ระทึกใจที่ท่านต้องเผชิญ

ท่านทราบไหมว่า ความหวังสุดท้ายของโลกนี้อยู่ไหน?

คำตอบมีอยู่อย่างพร้อมมูลในหนังสือ

“ความหวังสุดท้ายของโลก”